

*EKOPLAN Pracownia Urbanistyczna
inż. urb. Wojciech Kwiatkowski
ul. W. Trylińskiego 2/115, 10-683 Olsztyn, tel. 502 258 236, ekoplan@op.pl*

*EKOLOGIKA Pracownia Analiz Środowiskowych
mgr inż. Jarosław Mogielnicki
ul. Popiełuszki 26/24, 10-693 Olsztyn, tel. 514 331 937, ekologikaonline@gmail.com*

**PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
DO PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO OBSZARU WSCHODNIEJ CZĘŚCI
SOŁECTWA ŁOMIANKI DOLNE ORAZ PÓŁNOCNEJ CZĘŚCI OSIEDLA BURAKÓW**

OLSZTYN, STYCZEŃ 2017

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

DO PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

OBSZARU WSCHODNIEJ CZĘŚCI SOŁECTWA ŁOMIANKI DOLNE ORAZ PÓŁNOCNEJ CZĘŚCI OSIEDLA BURAKÓW

SPIS TREŚCI

1.	WSTĘP	4
1.1.	PODSTAWA FORMALNO-PRAWNA	4
1.2.	CEL, ZAKRES PROGNOZY	5
1.3.	METODYKA, WYKORZYSTANE MATERIAŁY PRZY SPORZĄDZENIU PROGNOZY	6
1.4.	PROPONOWANE METODY ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTU PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚĆ ICH PRZEPROWADZANIA.....	7
2.	POWIĄZANIA Z INNYMI DOKUMENTAMI NA POZIOMIE UE, KRAJU I REGIONU	7
3.	OGÓLNE INFORMACJE O GMINIE ŁOMIANKI ORAZ TERENIE OBJĘTYM OPRACOWANIEM	9
4.	CHARAKTERYSTYKA STANU ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO	9
4.1.	BUDOWA GEOLOGICZNA	9
4.2.	GEOLOGIA	9
4.3.	WARUNKI GLEBOWE	10
4.5.	WODY PODZIEMNE.....	11
4.6.	WARUNKI KLIMATYCZNE.....	11
4.7.	KOPALINY	11
4.8.	BIORÓZNORODNOŚĆ.....	12
5.	FORMY OCHRONY PRZYRODY	12
6.	ZAGADNIENIA PROBLEMOWE	14
6.1.	UKSZTAŁTOWANIE TERENU	14
6.2.	DIAGNOZA STANU ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO W KONTEKŚCI REWITALIACJI STARORZECZA WISŁY	15
6.3.	DIAGNOZA CIĄGŁOŚCI KORYTARZA EKOLOGICZNEGO	15
7.	OCENA STANU ŚRODOWISKA ORAZ ŹRÓDŁA ZAGROZEŃ	15
7.1.	JAKOŚĆ WÓD POWIERZCHNIOWYCH, PODZIEMNYCH.....	15
7.2.	JAKOŚĆ POWIETRZA ATMOSFERYCZNEGO.....	16
7.3.	KLIMAT AKUSTYCZNY	16
7.4.	PROMIENIOWANIE ELEKTROMAGNETYCZNE NIEJONIZUJĄCE	16
7.5.	TRANSPORT	17
7.6.	GOSPODARKA KOMUNALNA.....	17
7.7.	OBZARY BEZPOŚREDNIEGO ZAGROŻENIA POWODZIĄ.....	18
7.8.	OBZARY NATURALNYCH ZAGROŻEŃ GEOLOGICZNYCH.....	20
8.	STAN ISTNIEJĄCY NA OBSZARACH PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE W MYŚL USTAWY Z DNIA 16 KWIEŚNIA 2004R. O OCHRONIE PRZYRODY OBJĘTYCH PLANEM	20
9.	CHARAKTERYSTYKA USTALEŃ PROJEKTU MPZP	21
10.	POTENCJALNE ZMIANY W ŚRODOWISKU PRZY DOTYCHCZASOWYM UŻYTKOWANIU (WARIANT ZEROWY)	21
11.	SKUTKI DLA ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO WYNIKAJĄCE Z PROJEKTOWANEGO PRZEZNACZENIA TERENU	22
12.	PROGNOZOWANE SKUTKI WPŁYWU REALIZACJI PROJEKTU PLANU NA POSZCZEGÓLNE KOMPONENTY ŚRODOWISKA	25
12.1.	RÓŻNORODNOŚĆ BIOLOGICZNA	25
12.2.	LUDZIE	26
12.3.	POWIERZCHNIA ZIEMI I GLEBY.....	27
12.4.	WODY PODZIEMNE I POWIERZCHNIOWE	27
12.5.	ZANIECZYSZCZENIE POWIETRZA ATMOSFERYCZNEGO.....	28
12.6.	KLIMAT	28
12.7.	ODPADY	28
12.8.	ZASOBY NATURALNE	28

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

DO PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

OBSZARU WSCHODNIEJ CZĘŚCI SOŁECTWA ŁOMIANKI DOLNE ORAZ PÓŁNOCNEJ CZĘŚCI OSIEDLA BURAKÓW

12.9.	ZABYTKI	28
12.10.	DOBRA MATERIALNE	29
13.	INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO	29
14.	WPŁYW REALIZACJI PROJEKTU PLANU NA OBSZARY CHRONIONE, W TYM OBJĘTE SIECIĄ NATURA 2000	29
15.	ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZENIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO	30
16.	PROPOZYCJE ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH W STOSUNKU DO PRZEWIDYWANYCH W PROJEKCIE PLANU WRAZ Z UZASADNIENIEM ICH WYBORU	30
17.	STRESZCZENIE	31
18.	ZAŁĄCZNIKI GRAFICZNE	32

1. WSTĘP

1.1. PODSTAWA FORMALNO-PRAWNA

Podstawę prawną sporządzenia prognozy stanowią:

- Ustawa z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2016r. poz. 353 z późn. zm.);
- Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2016r. poz. 672 z późn. zm.);
- Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2016r. poz. 2134 z późn. zm.);
- Ustawa z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2016r. poz. 778 z późn. zm.);
- Ustawa z dnia 18 lipca 2001r. Prawo wodne (Dz. U. z 2015r. poz. 469 z późn. zm.);
- Ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2015r. poz. 909 z późn. zm.);
- Ustawa z dnia 9 czerwca 2011r. Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2016 r. poz. 1131);
- Ustawa z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach (Dz. U. z 2016r. poz. 1987);
- Ustawa z dnia 28 września 1991r. o lasach (Dz. U. z 2015r., poz. 2100 z późn. zm.);
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2012 poz. 112 z późn. zm.);
- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. 2016, poz. 71);
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 6 października 2014r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2014r., poz. 1348);
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. z 2014r., poz. 1409);
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz. U. z 2014r., poz. 1408);
- Rozporządzenie Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 25 kwietnia 2012r. w sprawie ustalania geotechnicznych warunków posadawiania obiektów budowlanych (Dz. U. 2012. 463);
- Rozporządzenie Wojewody Warszawskiego z dnia 29 sierpnia 1997r. w sprawie utworzenia obszaru chronionego krajobrazu na terenie województwa warszawskiego (Dz. Urz. Woj. Warsz. z dnia 16 września 1997r., Nr 43, poz. 149 oraz z dnia 3 sierpnia 2000r., Nr 93, poz. 911);
- Rozporządzenie Nr 3 Wojewody Mazowieckiego z dnia 13 lutego 2007r. w sprawie Warszawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu (Dz. Urz. Woj. Maz. Nr 42, poz. 870, ze zm.);
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 24 lipca 2006r. w sprawie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi, oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego (Dz. U. 2006r. nr 137 poz. 984 z późn. zm.);

Na szczeblu międzynarodowym stanowią:

- Dyrektywa 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko.
- Dyrektywa 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska.

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

DO PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
OBSZARU WSCHODNIEJ CZĘŚCI SOŁECTWA ŁOMIANKI DOLNE ORAZ PÓŁNOCNEJ CZĘŚCI OSIEDLA BURAKÓW

Uchwały i akty prawa miejscowego:

Uchwała Nr XLIII/264/2013 Rady Miejskiej w Łomiankach z dnia 23maja 2013 roku w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru wschodniej części sołectwa Łomianki Dolne oraz północnej części osiedla Buraków

1.2. CEL, ZAKRES PROGNOZY

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko jest dokumentem opracowanym dla potrzeb projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru wschodniej części Łomianki Dolne oraz północnej części osiedla Buraków. Celem prognozy jest identyfikacja oddziaływań pośrednich i bezpośrednich na środowisko przyrodnicze wynikających z realizacji projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a także przedstawienie kompensacji i rozwiązań eliminujących negatywne skutki ustaleń na poszczególne elementy środowiska.

Prognozę opracowano zgodnie z zakresem oraz stopniem szczegółowości uzgodnionym przez:

- Pismo Znak: WOOŚ-I.411.376.2013.JD Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie;
- brak uzgodnienia Państwowego Powiatowego Inspektoratu Sanitarnego

Za wiodące zasady sporządzania prognozy uznano:

- ocenę walorów i warunków środowiskowych obszaru planu i jego otoczenia;
- skutki wpływu dotychczasowego sposobu użytkowania terenu na środowisko;
- wpływ realizacji projektowanych dokumentów na cele ochrony obszarów Natura 2000 położonych poza granicami gminy;
- zagrożenia dla środowiska spowodowane realizacją ustaleń planu;
- sposoby minimalizacji negatywnego wpływu na środowisko;
- ocenę przewidywanych znaczących oddziaływań na środowisko związanych z realizacją planu.

Niniejsza prognoza została opracowana na podstawie art. 51 ust. 2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko:

- Zawiera:
 - Informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami.
 - Informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy.
 - Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania.
 - Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko.
 - Streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym.
- Określa, analizuje i ocenia:
 - Istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu.
 - Stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem.
 - Istniejące problemy ochrony środowiska z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczącej obszarów podlegającej ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody.

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

DO PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

OBSZARU WSCHODNIEJ CZĘŚCI SOŁECTWA ŁOMIANKI DOLNE ORAZ PÓŁNOCNEJ CZĘŚCI OSIEDLA BURAKÓW

- Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu.
 - Przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne na cele i podmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko, a w szczególności: różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, krajobraz, klimat, zasoby naturalne, zabytki, dobra materialne, z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy.
- Przedstawia:
- Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i podmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru,
 - Biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu oraz cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru – przedstawia rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonywania oceny prowadzącej do tego wyboru.

1.3. METODYKA, WYKORZYSTANE MATERIAŁY PRZY SPORZĄDZENIU PROGNOZY

Prognozę oddziaływania na środowisko sporządzono przy zastosowaniu metody empirycznej i teoretycznej. Metoda empiryczna dotyczyła inwentaryzacji przeprowadzonej w terenie w czasie wizji terenowej oraz dokumentacji fotograficznej. Metoda teoretyczna polegała na analizie tekstów:

- Seneta W., Dendrologia, PWN Warszawa, 1981;
- Kondracki J., Polska Północno-Wschodnia, Państwowe Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 1972;
- Klimaszewski M. Geomorfologia. Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 1978;
- Buchwald K. Kształtowanie krajobrazu a ochrona przyrody. Państwowe Wydawnictwo Rolnicze i Leśne. Warszawa 1975;
- Tomiałojć L, Stawarczyk T., Awifauna Polski, Rozmieszczenie, liczebność i zmiany, Pro Natura, Wrocław 2003;
- Mapa Głównych Zbiorników Wód Podziemnych w skali 1: 500 000;
- Polityka Ekologiczna Państwa w latach 2009 – 2012 z perspektywą do roku 2016, Warszawa 2008;
- Plan zagospodarowania województwa mazowieckiego, Warszawa 2004;;
- Opracowanie ekofizjograficzne podstawowe dla obszaru miasta i gminy Łomianki z elementami opracowania ekofizjograficznego problemowego dotyczącego zagadnień związanych z prawną ochroną przyrodniczą oraz zagrożeniem występowania powodzi, Jacek Skorupski - Pracownia Ochrony Środowiska, Warszawa 2013r.;
- Strategia zrównoważonego rozwoju gminy Łomianki do 2020 roku, Łomianki, 2008r;
- Program ochrony środowiska dla gminy Łomianki na lata 2008-2015, Państwowy Instytut Geologiczny, Łomianki, 2008;
- Fauna Doliny Łomiankowskiej, J. Romanowski, Łomianki, 2008 r.;
- Krajobraz i roślinność rzeczywista gminy Łomianki, J. Matuszkiewicz, A. Kowalska, Warszawa, 2009 r.;
- Analiza zmian w zagospodarowaniu przestrzennym miasta i gminy Łomianki w okresie 2006-2008, Łomianki 2008r.;
- serwery wms.

1.4. PROPONOWANE METODY ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTU PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚĆ ICH PRZEPROWADZANIA

Ustalenia projektowanego dokumentu są jednoznaczne do przewidzenia. Wskazanie funkcji terenów będzie skutkowało prędzej lub później ich zagospodarowaniem na zasadach określonych w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego wskazuje przyszłe zagospodarowanie terenów, a do czasu ich zagospodarowania wskazanego w planie, pozostają one w dotychczasowym użytkowaniu, chyba że plan stanowi inaczej. Ustalenia planu nie wskazują możliwości innych rozwiązań, niż te określone w planie, stąd nie przewiduje się innych możliwości zagospodarowania terenów i warunków, na jakich mogą zostać zagospodarowane. Monitorowanie odbywa się przez służby publiczne (jednostki, wydziały) samorządów terytorialnych, które są władne stanowienia i realizacji polityki przestrzennej na terenie swojej właściwości miejscowej. Dodatkowo, sprawdzenia możliwości zagospodarowania terenu dokonują jednostki władne do wydawania pozwolenia na budowę oraz jednostki nadzoru budowlanego sprawdzające czy dokonane zagospodarowanie zostało wykonane zgodnie z obowiązującym prawem. Nie jest natomiast określona instytucja odpowiedzialna za częstotliwość monitoringu. Należy przyjąć, iż monitorowanie winno nastąpić przez podmioty określone w art. 32 ustawy z dnia 27 marca 2003r. ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w chwili przedkładania analizy, o której mowa w w/w przepisie. Jakość i efektywność wdrażanych rozwiązań w dużym stopniu zależą będzie od monitorowania sposobu realizacji założeń planu. Nadzór nad wdrażaniem planu winien szczególnie obejmować poniższe zagadnienia:

- monitorowanie przestrzeni przyrodniczej poddanej zagospodarowaniu;
- monitorowanie zagrożeń, jakie niesie za sobą nowe zagospodarowanie lub jego brak;
- monitorowanie zgodności realizacji inwestycji ze studium uwarunkowań;
- monitorowanie czynników przyrody w zakresie transgenicznym i możliwości ich migracji.

2. POWIĄZANIA Z INNYMI DOKUMENTAMI NA POZIOMIE UE, KRAJU I REGIONU

Każdy dokument o charakterze kierunkowym wyrażający wolę polityczną dla przyszłych zamierzeń tworzony jest w oparciu, m.in. o uwarunkowania zewnętrzne, na które składają się ustalenia innych dokumentów na szczeblu międzynarodowym, krajowym, regionalnym i lokalnym. W dokumentach tych ważne miejsce zajmują zagadnienia ochrony środowiska i zrównoważonego rozwoju.

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego obszaru wschodniej części sołectwa Łomianki Dolne oraz północnej części osiedla Buraków jest zgodny z ustaleniami obowiązującego Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Łomianki, Planem zagospodarowania przestrzennego województwa mazowieckiego oraz innymi dokumentami strategicznymi na poziomie kraju, regionu. Zgodnie z obowiązującym Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Łomianki przedmiotowy teren położony jest następujących strefach funkcjonalnych:

- **Strefa 4 – Dolina Łomiankowska** – rekreacja i osadnictwo, dla której dominującym przeznaczeniem są tereny zabudowy zagrodowej, tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oraz tereny sportu i rekreacji.
- **Strefa 7 – Centralna Wielofunkcyjna**, dla której przeznaczeniem dominującym są: tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wolnostojącej, bliźniaczej i szeregowej, tereny zabudowy śródmiejskiej wielofunkcyjnej, tereny zabudowy usługowej.

Miejscowy plan, jako akt prawa miejscowego o znaczeniu lokalnym, uwzględnia cele ustanowione na szczeblu krajowym, europejskim dotyczące przede wszystkim:

- działań w zakresie ochrony środowiska: przeciwdziałania zmianie klimatu, działania w sprawie przyrody i różnorodności biologicznej, działania w sprawie środowiska naturalnego, zdrowia i jakości życia, zrównoważone wykorzystanie gospodarki zasobami naturalnymi i odpadami. **Szósty program działań wspólnoty europejskiej w dziedzinie środowiska**. Szósty Program ustanowiła decyzja 1600/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 lipca 2002r. ustanawiająca szósty wspólnotowy program działań w zakresie ochrony środowiska naturalnego;
- działań w zakresie przedsiębiorczości oraz spójności społecznej. **Strategia Lizbońska - droga do sukcesu zjednoczonej Europy** powstała w 2000r. Głównym celem Strategii Lizbońskiej jest stworzenie w Europie do roku 2010, najbardziej konkurencyjnej gospodarki na świecie;
- działań w zakresie trwałego i zrównoważonego rozwoju w kontekście rozwoju społeczno-gospodarczego. **Zrównoważona Europa dla lepszego świata – strategia zrównoważonego rozwoju Unii Europejskiej, tzw. strategia z Goeteborga**. Dotyczy ona najpoważniejszych zagrożeń dla zrównoważonego rozwoju w Europie i na świecie, tak zwanych tendencji niezrównoważonych. Należą do nich: zmiany klimatyczne, zdrowie publiczne, transport i wykorzystanie gruntów, zarządzanie zasobami naturalnymi, wyzwania związane ze starzeniem się społeczeństwa, ubóstwo i wyłączenie społeczne;
- działań w zakresie trwałego, zrównoważonego rozwoju. **Polska 2025. długookresowa strategia trwałego i zrównoważonego rozwoju**, to dokument programowy o charakterze ramowym, oparty na koncepcji trwałego, zrównoważonego rozwoju, będący pierwszą próbą określenia wizji Polski do roku 2025 i wskazujący główne kierunki działań w zakresie polityki społecznej, rozwoju gospodarki i polityki państwa w zakresie ochrony środowiska, gospodarki przestrzennej i regionalnej.
- działań w zakresie ochrony środowiska. **II Polityka Ekologiczna Państwa**, to dokument nawiązujący do Strategii Trwałego i Zrównoważonego Rozwoju określający cel oraz zakres działań na rzecz ochrony środowiska w trzech horyzontach: do roku 2002, do roku 2010 i do roku 2025. Dokument ten wskazuje narzędzia ochrony środowiska: instytucjonalne, prawne, gospodarcze, naukowe, a także problemy związane ze współpracą międzynarodową ze szczególnym uwzględnieniem UE. Dokument zakłada w dziedzinie w przemyśle i energetyki wdrażanie metod czystszej produkcji, poprawę efektywności energetycznej, a także stosowanie alternatywnych surowców oraz alternatywnych i odnawialnych źródeł energii.
- działań w zakresie ochrony powietrza atmosferycznego. **Polityka ekologiczna państwa w latach 2009 – 2012 z perspektywą do roku 2016**. Jednym z celów dotyczących planowania przestrzennego zawartych w PEP jest przywrócenie właściwej roli planowania przestrzennego na obszarze całego kraju, w szczególności dotyczy to miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, które powinny być podstawą lokalizacji nowych inwestycji. Szczególnie trudne zadania związane z ochroną atmosfery, a właściwie z przeciwdziałaniem zmianom klimatu;
- działań w zakresie kształtowania struktur przyrodniczych poprzez osiągnięcie odpowiedniej jakości środowiska przyrodniczego oraz jego walorów. **Koncepcja Zagospodarowania Kraju 2030**. Głównymi celami są: podwyższenie konkurencyjności głównych ośrodków miejskich Polski w przestrzeni europejskiej poprzez ich integrację funkcjonalną przy zachowaniu policentrycznej struktury systemu osadniczego sprzyjającej spójności, budowanie spójności terytorialnej i przeciwdziałanie marginalizacji obszarów problemowych, tworzenie warunków dla skutecznej, efektywnej i partnerskiej realizacji działań rozwojowych ukierunkowanych terytorialnie;
- działań w zakresie właściwego gospodarowania odpadami. **Krajowy Plan Gospodarki Odpadami**. Obejmuje pełen zakres zadań koniecznych do zapewnienia zintegrowanej gospodarki odpadami w kraju w sposób zapewniający ochronę środowiska, uwzględniając obecne i przyszłe możliwości i uwarunkowania

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

DO PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
OBSZARU WSCHODNIEJ CZĘŚCI SOŁECTWA ŁOMIANKI DOLNE ORAZ PÓŁNOCNEJ CZĘŚCI OSIEDLA BURAKÓW

ekonomiczne oraz poziom technologiczny istniejącej infrastruktury. Plan uwzględnia tendencje we współczesnej gospodarce światowej, jak również krajowe uwarunkowania rozwoju gospodarczego;

- działań w zakresie zapewnienia właściwych relacji pomiędzy poszczególnymi elementami zagospodarowania przestrzennego i racjonalnym gospodarowaniem zasobami naturalnymi. **Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Mazowieckiego;**
- działań w zakresie tworzenia odpowiednich warunków dla rozwoju działalności gospodarczej, rozwój usług społecznych, a także rewaloryzacja środowiska przyrodniczego z jednoczesnym racjonalnym zagospodarowaniem przestrzennym. **Strategia Zrównoważonego Rozwoju Gminy Łomianki do 2020 roku.**

3. OGÓLNE INFORMACJE O GMINIE ŁOMIANKI ORAZ TERENIE OBJĘTYM OPRACOWANIEM

Gmina Łomianki zajmuje powierzchnię 38,83 km². Położona jest na północ od Warszawy, na lewym brzegu Wisły. Administracyjnie jest gminą miejsko-wiejską (miasto liczy 8,4 km²) należąca do powiatu warszawskiego zachodniego. Łomianki graniczą z gminą Czosnów (powiat nowodworski) z gminą Jabłonna (powiat legionowski - granica na Wiśle), z dzielnicą Białołęka m. st. Warszawy (granica na Wiśle), z dzielnicą Bielany m. st. Warszawy, od południowego zachodu z gminą Izabelin (powiat warszawski zachodni). Od południowego zachodu i zachodu gmina sąsiaduje z Kampinoskim Parkiem Narodowym. Część gminy (ok. 5,5 km²) znajduje się w granicach parku, a pozostała część położona jest w jego otulinie.

Teren położony jest we wschodniej części gminy Łomianki w bezpośrednim sąsiedztwie międzywala i koryta rzeki Wisły. Powierzchnia analizowanego obszaru wschodniej części sołectwa Łomianki Dolne oraz północnej części osiedla Buraków wynosi ca 98,08 ha. Obszar objęty opracowaniem stanowi tereny gruntów ornych, nieużytków, rozproszony zabudowy terenów o rozpoczętym procesie urbanizacyjnym, oczyszczalni ścieków, dróg, wód powierzchniowych oraz rodzinnych ogródków działkowych. W strukturze zabudowy wyróżnia się budynki mieszkalne jednorodzinne, gospodarcze, garażowe, usługowe. Na analizowanym terenie wyróżniono niewielkie zadrzewienia rosnące pojedynczo lub tworzące niewielkie płyty. Dominuje wierzba biała, topola osika, sosna pospolita, brzoza brodawkowata, klon jesionolistny, topola czarna. Omawiany obszar charakteryzuje się łagodnym ukształtowaniem powierzchni terenu. Na podstawie sporządzonej inwentaryzacji przyrodniczej stwierdzić należy, że roślinność przedmiotowego terenu ukształtowała się pod wpływem naturalnej rzeźby terenu, stosunków wodnych, rodzaju gleby, oraz sposobu użytkowania.

W ostatnim okresie, charakteryzującym się dynamicznymi zmianami struktury funkcjonalno-przestrzennej, wzrostem popytu na grunty budowlane, zaobserwowano ograniczenie i odchodzenie od działalności rolniczej, fragmentaryzację i degradację terenów rolnych, a w konsekwencji wyłączenie ich z użytkowania i przeznaczanie na cele nierolnicze - głównie mieszkaniowe, komunikacyjne.

4. CHARAKTERYSTYKA STANU ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO

4.1. BUDOWA GEOLOGICZNA

Budowa geologiczna podobnie jak rzeźba terenu w istotny sposób wpływa na możliwość gospodarczego wykorzystania przez człowieka. Zgodnie z „Opracowaniem ekofizjograficznym dla obszaru miasta i gminy Łomianki z elementami opracowania ekofizjograficznego problemowego dotyczącego zagadnień związanych z prawną ochroną przyrodniczą oraz zagrożeniem występowania powodzi z 2014r. przedmiotowy teren został zakwalifikowany do rejonu o niekorzystnych warunkach budowlanych obejmujący tereny starorzeczy na tarasie zalewowym oraz międzywydmowe obniżenia deflacyjne na tarasie nadzalewowym. Podłoże w tym rejonie nie nadaje się do bezpośredniego fundamentowania – występują tu nienośne piaski próchniczne, namuły i namuły torfiaste. Zwierciadło wód gruntowych podchodzi pod powierzchnię terenu, bądź też obniża się okresowo do mniej więcej 1 m p.p.t. Tereny te podczas roztopów bądź nasilonych opadów są zalewane lub podtapiane. Na tarasie zalewowym wyższym zjawisko podtapiania ma miejsce również przy podwyższonych stanach wody w Wiśle.

Część południowo-zachodnia analizowanego terenu, wraz z istniejącą zabudową została zakwalifikowana do rejonu charakteryzującego się na ogół korzystnymi warunkami budowlanymi, gdzie lokalne utrudnienia budowlane mogą powodować występujące w podłożu grunty madowe. Korzystne warunki wodne, lustro wód gruntowych występuje głębiej niż 2,0 m p.p.t.

Południowy fragment analizowanego terenu wraz z istniejącą zabudową został zakwalifikowany do rejonu charakteryzującego się korzystnymi warunkami budowlanymi. Zaliczono tu tereny obejmujące otoczone tarasem nadzalewowym ostańce erozyjne Burakowa zbudowane z glin zwałowych i produktów rozmycia glin zwałowych (rezidua). Podłoże gruntowe w obrębie ostańców erozyjnych tworzą gliny zwałowe, które występują tu zwykle w stanie twaroplastycznym lub zwartym.

4.2. GEOMORFOLOGIA

Przedmiotowy teren zalicza się do obszaru tarasu zalewowego wyższego i tarasu nadzalewowego (kampinoskiego).

Taras zalewowy wyższy. Taras ten zajmuje teren zakola Wisły i położony jest na północny wschód od linii zabudowy Dziekanowa, Kiełpina i Łomianek biegnącej wzdłuż cięciwy łączącej początek i koniec łuku, jaki tworzy tu koryto Wisły pomiędzy wlotem i wylotem z terenu gminy. Taras tworzy rozległą, płaską powierzchnię położoną na wysokości 2-3 m nad poziomem Wisły. Obszar ten nazywany jest lokalnie Doliną Łomiankowską. W obrębie omawianego tarasu wyraźnie wyznaczyć można przebieg dawnego koryta Wisły, którego pozostałością są starorzecza tworzące ciąg jeziorzek o głębokości dochodzącej do 2 m.

Najstarszymi osadami tarasu nadzalewowego (kampinoskiego) są żwiry i piaski rzeczne oraz wodnolodowcowe zdeponowane w okresie zlodowacenia północnopolskiego. Omawiane osady poddane były intensywnym procesom eolicznym, a w ich wyniku na przełomie plejstocenu i holocenu w rejonie Dziekanowa Leśnego uformowane zostały wydmy paraboliczne o wysokości względnej dochodzącej do 8 m.

4.3. WARUNKI GLEBOWE

Charakter budowy geologicznej i rzeźba powierzchni terenu znajdują bezpośrednie odzwierciedlenie w typologicznym i gatunkowym występowaniu gleb oraz ich poziomym rozprzestrzenieniu. Na terenie tarasu zalewowego dominują mady właściwe (gleby napływowe) oraz gleby gruntowo-glejowe występujące w rejonie starorzecza Wisły. Gleby klas IVb i IVa charakteryzują się średnią przydatnością do produkcji rolnej.

4.4. WODY POWIERZCHNIOWE

Przedmiotowy teren znajduje się w obrębie bezpośredniej zlewni Wisły (zlewnia I rzędu). Wisła wyznacza wschodnią i północną granicę gminy, która biegnie środkiem koryta rzeki. W gminie Łomianki długość odcinka Wisły wynosi ok. 11 km. Na całej długości strefa korytowa rzeki jest obudowana wałami przeciwpowodziowymi, zarówno na lewym jak i na prawym brzegu. Szerokość strefy korytowej w tzw. międzywałach wynosi na przeważającej długości ok. 1 km, jedynie w okolicach Łomianek Dolnych zwęża się do ok. 900 m. Koryto rzeki charakteryzuje się dużą nieregularnością. Jego szerokość w rejonie gminy waha się od 300 do 800 m. W korycie występują liczne wyspy i łąchy piaszczyste. Na odcinku łomiankowskim średni poziom wody w rzece wynosi od 75,3 m n.p.m. do 73,4 m n.p.m. przy spadku ok. 0,36 0/00.

Poza Wisłą znaczącym ciekim na terenie gminy jest Struga Dziekanowska. Bierze ona początek w rejonie Burakowa i płynie przez taras zalewowy wyższy, uchodząc do Wisły w rejonie Nowego Dziekanowa. Jej długość wynosi ok. 10 km. Na długości ok. 5 km struga zmienia się w jeziora – starorzecza. Ciek ma szerokość ok. 1 m. Okresowo na niektórych odcinkach przepływ w strudze zanika. Ciek kończy bieg uchodząc do Wisły poprzez służę na wale przeciwpowodziowym w Dziekanowie Nowym. Ciek ten w kwalifikacji melioracyjnej nazywany jest Rowem A.

4.5. WODY PODZIEMNE

Pod względem hydrogeologicznym teren gminy położony jest w części środkowej Głównego Zbiornika Wód Podziemnych (GZWP) o nazwie Subniecka Warszawska. Występują tu dwa użytkowe piętra wodonośne: trzeciorzędowe i czwartorzędowe.

Trzeciorzędowe piętro wodonośne związane jest z osadami piaszczystymi miocenu i oligocenu zalegającymi pod nadkładem czwartorzędu i pod ponad 100-metrowym pokładem mułków i iłów pliocenu. Osady oligocenu są głównym, najbardziej wydajnym i najcenniejszym z uwagi na korzystne własności chemiczne poziomem wodonośnym w rejonie aglomeracji warszawskiej. Zwierciadło wód oligoceńskich zalega na głębokości 200÷250 m ppt.

Czwartorzędowe piętro wodonośne. Warstwę wodonośną stanowią plejstocenijskie piaski i żwiry wypełniające pradolinę Wisły. Tworzy niemal jednolity horyzont wodny pozostający w związku hydraulicznym z wodami powierzchniowymi. Regionalną bazę drenażu wyznacza poziom wody w Wiśle. Na ograniczonych terenach, głównie w obrębie tarasu zalewowego, gdzie warstwa spoiwych gruntów madowych lokalnie schodzi do poziomu ok. 8 m p.p.t., lustro wód podziemnych może mieć charakter lekko napięty. Omawiane wody czwartorzędowego piętra wodonośnego stanowią poziom użytkowy ujmowany studniami głębinowymi, m.in. ujęcia komunalnego oraz otworami zakładowymi. Studnie mają głębokość ok. 20÷25 m i wydajności rzędu 10÷30 m³/h. Wody zasilane są infiltracyjnie i lateralnie dopływem podziemnym skierowanym od południowego zachodu w stronę doliny Wisły.

4.6. WARUNKI KLIMATYCZNE

Pod względem regionalizacji klimatycznej (wg A. Wosia), rejon Łomianek sytuuje się w północno-wschodniej części XVII regionu klimatycznego zwanego Regionem Środkowopolskim. Obszar ten cechuje się rosnącym kontynentalizmem w kierunku wschodnim. Na obszarze gminy roczna temperatura powietrza osiąga około 7,5÷8,1°C. Średnie roczne zachmurzenie wynosi przeciętnie 6,6÷6,8 w skali pokrycia nieba 0÷10. Średnia roczna opadów jest niższa od średniej dla Polski (600 mm) i wynosi 500÷550 mm. Frekwencja dominujących zachodnich kierunków wiatrów wynosi ok. 45,0 %, przy czym zaznacza się stosunkowo duży udział wiatrów z kierunków wschodnich – ok. 27%.

Powyższe dane mają charakter ogólny, w rzeczywistości ulegają one lokalnemu zróżnicowaniu pod wpływem rzeźby terenu, szaty roślinnej i własności termicznych gruntów. Różnice najwyraźniej zaznaczają się pomiędzy Doliną Łomiankowską i korytem Wisły a tarasami nadzalewowymi. Na tereny niżej położone spływają zimne masy powietrza, a płytko zalegające wody gruntowe powodują wolniejsze nagrzewanie się przygruntowej warstwy powietrza, co skutkuje powstawaniem inwersji termicznych. Na terenach inwersyjnych częściej pojawiają się przymrozki, mgły i zamglenia. Wspomniana powyżej prawidłowość, jest wyraźniej skonstrastowana w relacji Dolina Łomiankowska – Puszcza Kampinoska, gdzie odpowiednio: sąsiedztwo zbiorników wodnych wyostrza, a szata roślinna łagodzi i spłaszcza amplitudy bodźców termiczno-wilgotnościowych. Tak więc w obrębie gminy można wyróżnić dwa podtypy klimatu lokalnego o cechach mniej lub bardziej korzystnych: Klimat Doliny Łomiankowskiej o cechach mniej korzystnych dla stałego pobytu ludzi, Klimat wyższych partii gminy, o cechach korzystniejszych dla stałego pobytu ludzi.

4.7. KOPALINY

Na przedmiotowym terenie nie występują udokumentowane złoża kopalin.

4.8. BIORÓŻNORODNOŚĆ

Zgodnie z „Opracowaniem ekofizjograficznym dla obszaru miasta i gminy Łomianki z elementami opracowania ekofizjograficznego problemowego dotyczącego zagadnień związanych z prawną ochroną przyrodniczą oraz zagrożeniem występowania powodzi z 2014r. analizowany obszar przyporządkowany został do:

Region 2 - Taras zalewowy wysoki - tzw. Dolina Łomiankowska, obejmuje wysokie holocenijskie tarasy akumulacyjne Wisły, jest największym z regionów w gminie i cechuje się absolutną dominacją siedlisk łąg jesionowo-wiązowego, przy niewielkim udziale łąg topolowego i wód powierzchniowych (głównie jeziora: Dziekanowskie i Kiełpińskie). Obszar charakteryzuje się całkowitym odkształceniem zbiorowisk. Wyjątek stanowią fragmenty Strugi Dziekanowskiej (odkształcenie duże i bardzo duże). Obecnie zdecydowanie dominują zbiorowiska zbliżone do typu łąk rajgrasowych - świeże i umiarkowanie wilgotne, zbiorowiska pół ornych i ugorów, zbiorowiska bylin wrotczyca i bylic, kompleksy zbiorowisk sadów i ogrodów oraz roślinność kultywowana ogrodów. Zbiorowiska roślinności wodnej i przywodnej (szuwały grupy trzcinowych) związane są z ciągiem starorzeczy Wisły. Zbiorowiska leśne tworzą drzewostany o niezidentyfikowanej klasyfikacji fitosocjologicznej zbudowane głównie z topoli, wierzby, olszy czarnej z silnie rozwiniętą warstwą krzewów z bzem czarnym. Stanowią stadia degeneracji naturalnych łąg topolowych lub jesionowo-wiązowych.

5. FORMY OCHRONY PRZYRODY

Na przedmiotowym terenie występują prawne formy ochrony przyrody. Przedmiotowy teren położony jest w granicach **Warszawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu** utworzonego na podstawie rozporządzenia Wojewody Warszawskiego z dnia 29 sierpnia 1997r. w sprawie utworzenia obszaru chronionego krajobrazu na terenie województwa warszawskiego (Dz. Urz. Woj. Warsz. z dnia 16 września 1997r., Nr 43, poz. 149 oraz z dnia 3 sierpnia 2000r., Nr 93, poz. 911). 13 lutego 2007r. zostało uchwalone rozporządzenie Nr 3 Wojewody Mazowieckiego w sprawie Warszawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu (Dz. Urz. Woj. Maz. Nr 42, poz. 870, ze zm.) zmieniające zasady gospodarowania w jego granicach. Zgodnie z obowiązującym rozporządzeniem obszar ten obejmuje tereny chronione ze względu na wyróżniający się krajobraz o zróżnicowanych ekosystemach, wartościowe ze względu na możliwości zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem, a także pełnią funkcję korytarzy ekologicznych.

Na przedmiotowym terenie mając na uwadze zróżnicowanie walorów przyrodniczych i krajobrazowych, wyróżnia się strefę "zwykłą".

W strefie zwykłej Obszaru zakazuje się:

- zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarłisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;
- realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;
- likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
- wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;
- wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwpowodziowym lub przeciwosuwiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych;

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

DO PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

OBSZARU WSCHODNIEJ CZĘŚCI SOŁECTWA ŁOMIANKI DOLNE ORAZ PÓŁNOCNEJ CZĘŚCI OSIEDLA BURAKÓW

- dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybicka;
- likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych;
- lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 20m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej; w przypadku m. st. Warszawy w odniesieniu do lokalizowania obiektów budowlanych zakaz ten obowiązuje w odległości mniejszej niż 10m oraz ogrodzeń w odległości mniejszej niż 5m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej.

Zakazy, o których mowa w ust. 1, nie dotyczą ustaleń wynikających z obowiązujących w dniu wejścia w życie rozporządzenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz decyzji o warunkach zabudowy. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, nie dotyczy przedsięwzięć, o których mowa w art. 51 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawo ochrony środowiska. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, nie dotyczy wydobywania piasku i żwiru na powierzchni nie przekraczającej 2ha przy przewidywanym rocznym wydobyciu nie przekraczającym 20.000m³, jeżeli działalność będzie prowadzona bez użycia materiałów wybuchowych - zgodnie z ustawą z dnia 4 lutego 1994r. Prawo geologiczne i górnicze (Dz.U. z 2005r. Nr 228, poz. 1947) oraz zgodnie z ustaleniami wynikającymi z zatwierdzonych w dniu wejścia w życie rozporządzenia dokumentacji geologicznych.

Przedmiotowy teren położony jest w **Obszarze Natura 2000 Kampinoska Dolina Wisły PLH 140029**. Obszar mający znaczenie dla Wspólnoty został po raz pierwszy zatwierdzony Decyzją Komisji Europejskiej z dnia 10.01.2011r. w sprawie przyjęcia na mocy dyrektywy Rady 92/43/EWG czwartego zaktualizowanego wykazu terenów mających znaczenie dla Wspólnoty składających się na kontynentalny region biogeograficzny (nr aktu normatywnego C(2010) 9669) opublikowaną w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w dniu 8 lutego 2011r. Obecnie zatwierdzony Decyzją Komisji z dnia 16.11.2012r. w sprawie przyjęcia na mocy dyrektywy Rady 92/43/EEC, szóstego zaktualizowanego wykazu terenów mających znaczenie dla Wspólnoty składających się na kontynentalny region biogeograficzny (Dz. U. UE z dnia 26.01.2013r.) Kampinoska Dolina Wisły obejmuje odcinek rzeki pomiędzy Warszawą a Płockiem. Naturalne, roztopowe koryto rzeki, charakteryzujące się występowaniem licznych łąk i namulisk. Kształtowane jest dynamicznymi procesami erozyjno – akumulacyjnymi, warunkującymi powstawanie naturalnych fitocenoz leśnych i nieleśnych w swoistym układzie przestrzennym. W dolinie zachowały się liczne tworzące charakterystyczne ciągi starorzecza, otoczone mozaiką zarośli wierzbowych, lasów łęgowych oraz ekstensywnie użytkowanych łąk i pastwisk. Jedne z najcenniejszych fragmentów lasów łęgowych znajdują się właśnie w gminie Łomianki w obrębie rezerwatu przyrody „Ławice Kiepińskie”.

Przedmiotami ochrony są siedliska przyrodnicze związane z doliną Wisłą. Bezpośrednio z korytem rzeki związane są nadrzeczne łągi wierzbowe i topolowe, których występowanie ograniczone jest do międzywala i starszych wysp. Tereny przyskarpowe wieńczące dolinę Wisły, porastają łągi olszowo- jesionowe oraz. Prezentują różne fazy rozwojowe, od dojrzałych i reprezentatywnych płatów po stosunkowo młode fitocenozy z niedojrzałym drzewostanem, stanowiące początkową fazę regeneracyjną. Dopelnieniem krajobrazu leśnego są łągi wiązowo-jesionowe oraz grądy subkontynentalne. Z rzeką nierozdzielnie związane są starorzecza zwane wiśliskami. W obrębie doliny znaczący udział mają łąki, do najcenniejszych należą ekstensywnie użytkowane łąki rajgrasowe oraz bardzo rzadkie w obrębie tarasu zalewowego zmiennowilgotne łąki trzęślicowe. W obrębie obszaru występuje jedna z najliczniejszych w Polsce populacji bolenia. Z korytem rzeki związane są także populacje bobra oraz wydry. Starorzecza z kolei stanowią siedlisko życia dla kumaka nizinnego i traszki grzebieniastej. Obszar powiązany jest przede wszystkim z Doliną Środkowej Wisły PLB140004.

Północna część analizowanego terenu położona (wał przeciwpowodziowy) jest na **Obszarze specjalnej ochrony ptaków Dolina Środkowej Wisły PLB 140004** – wyznaczony rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 21. 07. 2004r (Dz.U. Nr 229, poz. 2313), na podstawie Dyrektywy Rady 79/409/EWG z dnia 2.04.1979 r. w sprawie

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

DO PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

OBSZARU WSCHODNIEJ CZĘŚCI SOŁECTWA ŁOMIANKI DOLNE ORAZ PÓŁNOCNEJ CZĘŚCI OSIEDLA BURAKÓW

dzikich ptaków. Granice obszaru zweryfikowano na mocy Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 12.01. 2011 r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków (Dz. U. Nr 25, poz. 133; zał.)

Dolina Wisły to jedna z ostatnich dużych, naturalnych, zalewowych dolin rzecznych Europy. Stanowi optymalny biotop dla wielu rzadkich i ginących gatunków ptaków. Tworzy go odcinek Wisły o długości ok. 260 km, pomiędzy miastem Puławą a Płockiem, z licznymi wyspami (od łąk piaszczystych po dobrze uformowane wyspy porośnięte roślinnością zielną). Brzegi rzeki wraz z terasą zalewową zajmują intensywnie eksploatowane zarośla wikliny, łąki i pastwiska. O dużych walorach przyrodniczych decydują zachowane fragmenty lasów łęgowych wierzbowo-topolowych, spotykane obecnie sporadycznie w dolinach dużych rzek, a także obecność znacznych powierzchni porośniętych nadrzecznymi zaroślami wierzbowymi, których występowanie wiąże się z powstawaniem świeżych aluwii. Obecność specyficznych środowisk sprawiła, że obszar ten stał się bardzo ważną ostoją ptaków wodno-błotnych, zapewniającą miejsca lęgowe dla 40-50 gatunków ptaków. Jest to najważniejsze łęgowisko mewy siwej i rybitwy białoczelnej w Polsce, jedno z ważniejszych rybitwy rzecznej i mewy czarnogłowej. Stanowi też miejsce gniazdowania wielu rzadkich gatunków ptaków takich jak ostrzygojad czy ohar.

Obszar ma ogromne znaczenie jako korytarz migracyjny ptaków – krzyżówki, czapli siwej, bociana czarnego i sieweczki obrożnej, które zatrzymują się w dolinie rzeki podczas sezonowych wędrówek. Jest także miejscem schronienia dla gatunków zimujących – gągoła, nurogęsi, bielaczka oraz krzyżówki. Ponadto Dolina Środkowej Wisły stanowi ważny korytarz przepływu genów pomiędzy populacjami gatunków o rozległych i rozczłonkowanych zasięgach, a także korytarze ekspansji gatunków pierwotnie występujących w basenie Bałtyku na tereny śródlądzia kraju. W celu zachowania ostoi rzadkich i ginących gatunków ptaków łęgowych oraz zmniejszenia presji aglomeracji miejskich część wysp, piaszczystych łąk i łąwic objęta została ochroną rezerwatową oraz włączona do obszarów chronionego krajobrazu.

Przedmiotowy teren położony jest w całości w **Otulinie Kampinoskiego Parku Narodowego**.

Przedmiotowy teren objęty granicami opracowania położony jest w sąsiedztwie obszarowych form ochrony przyrody:

- w odległości 150 m w kierunku północno-wschodnim znajduje się rezerwat przyrody Ławice Kiełpińskie;
- w odległości 2,3 km w kierunku północno-zachodnim znajduje się rezerwat przyrody Jezioro Kiełpińskie;
- w odległości ca 2,6 km w kierunku południowo-zachodnim przebiega granica Kampinoskiego Parku Krajobrazowego oraz obszaru Natura 2000 Puszcza Kampinoska
- na południowy-zachód w odległości ca 3,5 km przebiega granica rezerwatu przyrody Sieraków.

6. ZAGADNIENIA PROBLEMOWE

6.1. UKSZTAŁTOWANIE TERENU

Omawiany obszar tworzy Dolina Łomiankowska. Teren charakteryzuje się stosunkowo płaską powierzchnią, zakłócaną rzadko występującymi skarpami oraz zagłębieniami składającymi się na starorzecze typowym dla tarasu zalewowego Wisły.

Różnica między najwyższym położonym punktem (rzędna 84,9m), a najniższym położonym (rzędna 77,9m) wynosi jedynie 7m, co na tak dużym obszarze przekłada się na niemal płaski teren. Największe różnice występują ze względu na lokalizację wałów przeciwpowodziowych. Spadki terenu na prawie całym obszarze wynoszą poniżej 5%, co w żaden sposób nie ogranicza wykorzystania terenu. Jedyne urozmaicenie rzeźby terenu związane jest z wałem przeciwpowodziowym oraz skarpami przy zbiornikach wodnych.

Z uwagi na to, iż przedmiotowy teren w większości został zakwalifikowany do rejonu o niekorzystnych warunkach budowlanych obejmujący teren starorzecza na tarasie zalewowym, nie dokonywano żadnych zasadniczych zmian w jego ukształtowaniu.

6.2. DIAGNOZA STANU ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO W KONTEKŚCIE REWITALIZACJI STARORZECZA WISŁY

Budowa wałów przeciwpowodziowych w latach 50-tych i 60-tych spowodowała, że dolina Wisły utraciła swój naturalny, charakter. Obecnie, w związku z poprawą stanu środowiska, pojawia się szansa na częściowe przywrócenie Wiśle jej naturalnych przyrodniczych funkcji. Dawne koryto Wisły, którego pozostałość stanowi starorzecze tworzące ciąg jeziorzek o głębokości dochodzącej do 2m, i w którego obniżeniach powierzchni terenu występują namuły torfiaste piaski z humusowe i inne grunty organiczne należy zrekultywować i zrewitalizować do układu połączonych zbiorników wodnych. Rewitalizacja starorzecza na przedmiotowym terenie może spowodować zachowanie i wzrost bioróżnorodności, popularyzację walorów przyrodniczych, zachowanie korytarza ekologicznego, oraz polepszenie warunków wodnych gminy.

Z uwagi na to, iż przedmiotowy teren jest poddawany silnej antropopresji, inwestycje wykonywane w ramach rewitalizacji starorzecza Wisły powinny brać pod uwagę konieczność zachowania naturalnych siedlisk gatunków chronionych.

6.3. DIAGNOZA CIĄGŁOŚCI KORYTARZA EKOLOGICZNEGO

Na omawianym obszarze ciągłość korytarza jest w pewnym stopniu zakłócona. Miejscami korytarz poprzecinany jest istniejącą zabudową. Mimo iż na samym obszarze stopień zainwestowania jest niewielki, to jednak sąsiedztwo miasta Łomianki sprawia, iż teren ten jest w południowo-zachodniej części dość mocno eksploatowany. Istniejąca w południowo-wschodniej części zabudowa utrudnia łączność ekologiczną i stanowi barierę migracyjną dla istniejącej fauny pomiędzy lokalnym korytarzem a ponadregionalnym korytarzem rzeki Wisły. Dodatkowo nasadzenia zieleni działkowej, w południowej części omawianego terenu przerywają ciągłość pomiędzy naturalną roślinnością.

Warto jednak zaznaczyć, iż z uwagi na brak zainwestowania wzdłuż wschodniej granicy opracowania, pozostałość tarasu zalewowego między wałem przeciwpowodziowym a brzegiem rzeki pozostaje niezakłócona. Teren ten porośnięty jest zakrzaczeniami wiklinowymi oraz drzewami (płatami łągu wierzbowo-topolowego). Jest to obszar niezwykle cenny przyrodniczo, gdyż pozwala na zachowanie ciągłości korytarza ekologicznego doliny Wisły w obrębie aglomeracji warszawskiej. Jedynie obecność toru motocrossowego nieznacznie zakłóca łączność pomiędzy istniejącymi elementami zieleni i stanowi barierę dla migrującej fauny.

7. OCENA STANU ŚRODOWISKA ORAZ ŹRÓDŁA ZAGROZEŃ

7.1. JAKOŚĆ WÓD POWIERZCHNIOWYCH, PODZIEMNYCH

Za stan czystości wody w Wiśle w głównej mierze odpowiadają zanieczyszczenia wprowadzane do rzeki w rejonie Warszawy (zakłady przemysłowe odprowadzające ścieki technologiczne oraz nieoczyszczone ze względu na deficyt oczyszczalni ścieki komunalne). Bezpośrednie oddziaływania (pogarszanie się poziomu zanieczyszczenia wód Wisły) z terenu gminy Łomianki wpływają w bardzo ograniczonym zakresie.

Na przedmiotowym terenie nie występują istotne źródła zanieczyszczeń wód powierzchniowych. Przeważają tu powierzchniowe oraz liniowe źródła zanieczyszczeń, głównie komunikacyjnego. Zagrożenie mogą stwarzać również szamba oraz spływy zanieczyszczeń z dróg gminnych biegnących przez omawiany teren.

Na pogarszający się stan wód powierzchniowych mają wpływ następujące źródła:

- komunalne - biorąc pod uwagę budowę geologiczną terenu ścieki mogą zanieczyszczać użytkową warstwę wodonośną,
- intensywne wykorzystanie terenów pod zabudowę - zjawisko to pogłębia się w wyniku małej odporności zbiorników na degradację,
- antropogeniczne – zagrożenie wyciekami paliw.

Głównym zagrożeniem wód podziemnych są obecnie nieszczelne szamba na terenach zabudowanych nie posiadających kanalizacji sanitarnej oraz spływy zanieczyszczeń z dróg gminnych biegnących przez omawiany teren.

Na obszarach o ułatwionej infiltracji do wód gruntowych przenikać mogą z pól uprawnych nawozy sztuczne i środki ochrony roślin (dawniej pestycydy). Wody utworów czwartorzędowych nie są izolowane od powierzchni, zatem są podatne na wszelkie zanieczyszczenia pochodzenia biologicznego i chemicznego.

7.2. JAKOŚĆ POWIETRZA ATMOSFERYCZNEGO

Ocenę jakości powietrza na terenie województwa mazowieckiego przeprowadza Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Warszawie. Dopuszczalne wartości zanieczyszczeń w powietrzu określa rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2012r., poz. 1031). Wg danych poziom stężeń SO_2 , NO_2 i pyłu zawieszonego w powietrzu nie przekracza wartości dopuszczalnych.

Głównym źródłem zanieczyszczeń powietrza na przedmiotowym obszarze jest emisja niska oraz liniowa. Wzrost zanieczyszczenia notuje się w okresie grzewczym, na co wpływ ma emisja z indywidualnych palenisk w domach jednorodzinnych. Wysoka emisja zanieczyszczeń gazowych i pyłowych z tych źródeł jest wynikiem spalania węgla niskiej jakości, o dużej zawartości siarki i pyłów oraz niską sprawnością energetyczną palenisk. Emisja tego rodzaju stanowi znaczną uciążliwość ze względu na małą wysokość emitorów. W niekorzystnych warunkach meteorologicznych może ona prowadzić do lokalnego występowania wysokich stężeń substancji zanieczyszczających, odbijając się niekorzystnie na zdrowiu mieszkańców. Zanieczyszczenie powietrza substancjami pochodzącymi ze spalania paliw w silnikach pojazdów występuje na przy trasach komunikacyjnych wzdłuż terenów o rozproszonej zabudowie. W stężeniach pyłu dużą rolę odgrywa emisja tzw. "niezorganizowana" np. pylenie ze źle zagospodarowanych obszarów, pokrytych kurzem ulic. W stężeniach dwutlenku azotu poza emisją z procesów spalania występuje również emisja tlenków azotu ze środków transportu

7.3. KLIMAT AKUSTYCZNY

Na przedmiotowym terenie wyróżnia się dwa główne rodzaje hałasu, według źródła powstawania: hałas komunikacyjny pochodzący od środków transportu drogowego, hałas komunalny występujący w budynkach mieszkalnych.

Do najpowszechniejszych i najbardziej uciążliwych źródeł hałasu należy komunikacja drogowa. Środki transportu są ruchomymi źródłami hałasu decydującymi o parametrach klimatu akustycznego przede wszystkim na terenach zurbanizowanych. Z uwagi na wzrastającą liczbę pojazdów i zwiększające się natężenie ich ruchu można przyjąć, że na omawianym terenie utrzymywać się będzie tendencja wzrostowa natężenia hałasu związanego z ruchem kołowym. Przyczyną wzrostu uciążliwości może być również zła jakość nawierzchni dróg.

7.4. PROMIENIOWANIE ELEKTROMAGNETYCZNE NIEJONIZUJĄCE

Na przedmiotowym terenie występują obiekty powodujące promieniowanie elektromagnetyczne niejonizujące, tj. linie wysokiego napięcia 220kV i 400 kV.

Pole elektryczne (E) [1 V/m] występujące pod linią napowietrzną powoduje powstawanie ładunku elektrycznego w izolowanych od ziemi metalowych przedmiotach o znacznych rozmiarach (np. samochód, autobus, kombajn); przepływ prądów o niewielkich wartościach w obiektach tworzących obwody zamknięte, np. metalowe ogrodzenia; odczuwalne przez człowieka wyładowania iskrowe przy zbliżeniu do naładowanego obiektu oraz przepływ prądu od obiektu, przez człowieka, do uziemienia, co powyżej pewnej wartości progowej powoduje uczucie mrowienia lub kłucia. Oddziaływanie pola elektromagnetycznego na materiały biologiczne zależy zarówno od natężenia, jak i od częstotliwości pola, a efekty oddziaływania pól o różnych częstotliwościach (pola elektryczne i magnetyczne 50 Hz, radiofale i mikrofale) mają całkowicie odmienną naturę. W przypadku pól elektrycznych i magnetycznych bardzo niskich częstotliwości nie udało się dotychczas znaleźć żadnych trwałych uszkodzeń w funkcjonowaniu jakichkolwiek systemów fizjologicznych u zwierząt poddanych działaniu nawet bardzo silnych pól

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

DO PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
OBSZARU WSCHODNIEJ CZĘŚCI SOŁECTWA ŁOMIANKI DOLNE ORAZ PÓŁNOCNEJ CZĘŚCI OSIEDLA BURAKÓW

przez długi okres.

Pola elektromagnetyczne bardzo niskich częstotliwości są czynnikiem słabej aktywności biologicznej i nie mają zdolności trwałego upośledzenia czynności układów fizjologicznych organizmu, a także powodowania rozwoju chorób. Pomimo tego, pola te działając na organizmy żywe, powodują w nich np. wytwarzanie (czyli indukcję) prądów, które płyną w strukturach organizmu. Nie stwierdzono do tej pory wpływu pola elektromagnetycznego na inne elementy środowiska, takie jak gleba, rośliny, woda itd.

Prąd płynący przewodami linii jest przyczyną powstania pola magnetycznego związanego z przepływem prądu. Pole magnetyczne (H) [1 A/m] pochodzące od linii może spowodować przepływ prądów o niewielkich wartościach w przewodzących obiektach znajdujących się pod linią i tworzących obwody zamknięte znacznej długości (np. ogrodzenia, rurociągi, urządzenia do zraszania). W przypadku poprawnej budowy tych urządzeń, ich dotknięcie przez człowieka nie stanowi dla jego zdrowia żadnego zagrożenia. Natężenie pola magnetycznego wokół linii przesyłowych 220, 400 jest niewielkie w miejscach dostępnych dla ludzi - porównywalne z polami, jakie występują obok przewodów domowej instalacji niskiego napięcia, czy też w bezpośredniej bliskości elektrycznego sprzętu powszechnego użytku. W przeciwieństwie do pola elektrycznego, pole magnetyczne przenika bez przeszkód przez większość obiektów i jest trudne do ekranowania.

Zazwyczaj dopiero w polach o natężeniach wielokrotnie większych od spotykanych w sąsiedztwie linii wysokich napięć uaktywniają się następujące procesy biofizyczne: redukowanie się pól elektrycznych i przepływy prądów w ciele, co może prowadzić do efektów elektrostymulacyjnych, polaryzację ładunków i reorientację dipoli elektrycznych istniejących w tkankach, syntezę makromolekuł (DNA, RNA i białek) obecnych w komórce, indukowanie się zmian biochemicznych w błonach komórkowych. Opierając się na wynikach badań epidemiologicznych - prowadzonych w kraju i zagranicą na wybranych grupach ludzi (m.in. mieszkających w pobliżu napowietrznych linii przesyłowych) - można stwierdzić, że ryzyko zdrowotne, wynikające z ekspozycji ludności na sztuczne PEM o częstotliwości 50 Hz jest tylko hipotetyczne lub w najgorszym razie znikome. Takie stanowisko zajmuje m.in. Światowa Organizacja Zdrowia (WHO) i większość poważnych ośrodków badań medycznych i biologicznych.

7.5. TRANSPORT

Układ komunikacyjny przedmiotowego terenu opiera się w głównej mierze o drogi gminne. Wiele terenów obsługiwanych jest za pośrednictwem dróg wewnętrznych, a część dróg gminnych o nawierzchni nieutwardzonej nie posiada klasy technicznej. Jednym z atutów analizowanego obszaru winien być sprawny układ komunikacyjny. Należy jednak pamiętać, iż może nieść za sobą poważne zagrożenia dla środowiska przyrodniczego.

Emisja zanieczyszczeń pochodząca ze źródeł emisji liniowej może wpływać negatywnie na poszczególne komponenty środowiska, aczkolwiek nie stanowi większego zagrożenia. Natężenie ruchu samochodowego powoduje emisje zanieczyszczeń (głównie tlenków azotu i węglowodorów), oraz pogarsza klimat akustyczny. Zanieczyszczenia komunikacyjne zalicza się do czynników najbardziej obciążających powietrze atmosferyczne. Szczególnie uciążliwe są zanieczyszczenia gazowe z emisją gazów cieplarnianych (CO₂, CO, NO_x, SO_x i inne) powstające w trakcie spalania paliw oraz pyły unoszące się w wyniku ruchu pojazdów. Gleby w otoczeniu dróg narażone są na depozycję metali ciężkich, szczególnie ołowiu, a także nadmierne zasoleniu wynikające ze stosowania środków odładzających w okresach zimowych.

7.6. GOSPODARKA KOMUNALNA

Zamierzenia w zakresie uzyskania docelowych cech zrównoważenia gospodarki komunalnej i budownictwa obejmują m.in.: spełnienie wszystkich wymagań wynikających z przepisów prawa krajowego i regulacji Unii Europejskiej, a także określonych regułami racjonalności i dobrej praktyki gospodarowania, dotyczących stanu infrastruktury technicznej gospodarki komunalnej w zakresie: uzdatniania wody do picia, oczyszczania

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

DO PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
OBSZARU WSCHODNIEJ CZĘŚCI SOŁECTWA ŁOMIANKI DOLNE ORAZ PÓŁNOCNEJ CZĘŚCI OSIEDLA BURAKÓW

i odprowadzania ścieków, zagospodarowania odpadów, ograniczania emisji ze spalania w lokalnych kotłowniach, opomiarowanie zużycia wody i ciepła, zmniejszenie strat przesyłowych wody i ciepła, tworzenie bądź utrzymanie ładu przestrzennego w gminie, obejmującego zachowanie właściwych relacji pomiędzy terenami zabudowanymi i terenami otwartymi, zaplanowany, zharmonizowany z krajobrazem kształt architektoniczno – urbanistyczny pojedynczych budynków i ich zespołów, dbałość o czystość i porządek oraz całkowite wyeliminowanie samowoli budowlanej.

Zagrożenia płynące z funkcjonującej gospodarki wodno-ściekowej bezpośrednio wpływają na stan środowiska glebowego oraz na wody powierzchniowe i podziemne. Czynnikiem bezpośrednio zagrażającym jakości wód na przedmiotowym terenie jest niedostatecznie rozwinięty system kanalizacji sanitarnej i kanalizacji deszczowej. Powstające ścieki z gospodarstw domowych gromadzone są w zbiornikach bezodpływowych, z których wywożone są do punktów zlewnych w oczyszczalni ścieków lub przez zbiorniki przepływowe odprowadzane są do gruntu, ewentualnie do wód powierzchniowych w sposób niekontrolowany. Istotnym źródłem zanieczyszczeń jest także spływ wód opadowych z terenów komunikacyjnych.

7.7. OBSZARY BEZPOŚREDNIEGO ZAGROŻENIA POWODZIĄ

Ochronę ludzi i mienia przed powodzią oraz suszą realizuje się w szczególności poprzez: zachowanie i tworzenie wszelkich systemów retencji wód, budowę i rozbudowę zbiorników retencyjnych, suchych zbiorników przeciwpowodziowych oraz polderów przeciwpowodziowych; racjonalne retencjonowanie wód oraz użytkowanie budowli przeciwpowodziowych, a także sterowanie przepływami wód; funkcjonowanie systemu ostrzegania przed niebezpiecznymi zjawiskami zachodzącymi w atmosferze oraz hydrosferze; kształtowanie zagospodarowania przestrzennego dolin rzecznych lub terenów zalewowych, budowanie oraz utrzymywanie wałów przeciwpowodziowych, a także kanałów ulgi.

Na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią zabrania się wykonywania robót oraz czynności, które mogą utrudnić ochronę przed powodzią, w szczególności: wykonywania urządzeń wodnych oraz wznoszenia innych obiektów budowlanych; sadzenia drzew lub krzewów, z wyjątkiem plantacji wiklinowych na potrzeby regulacji wód oraz roślinności stanowiącej element zabudowy biologicznej dolin rzecznych lub służącej do wzmocnienia brzegów, obwałowań lub odsypisk; zmiany ukształtowania terenu, składowania materiałów oraz wykonywania innych robót, z wyjątkiem robót związanych z regulacją lub utrzymywaniem wód oraz brzegu morskiego, a także utrzymywaniem lub odbudową, rozbudową lub przebudową wałów przeciwpowodziowych wraz z ich infrastrukturą.

Fragment obszaru planu po stronie odwodnej wału przeciwpowodziowego znajduje się w obszarze szczególnego zagrożenia powodzią o prawdopodobieństwie wystąpienia powodzi raz na 100 lat i raz na 10 lat.

Obszary narażone na niebezpieczeństwo powodzi obejmują tereny narażone na zalanie w przypadku zniszczenia lub uszkodzenia wału przeciwpowodziowego. Na obszarach, dla których nie określono obszarów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi, właściwy dyrektor RZGW może, w drodze aktu prawa miejscowego, wprowadzić zakazy, o których mowa w art. 40 ust. 1 pkt 3, o ile jest to uzasadnione potrzebą ochrony wód, lub zakazy, o których mowa w art. 88l ust. 1, o ile jest to uzasadnione względami bezpieczeństwa ludzi i mienia.

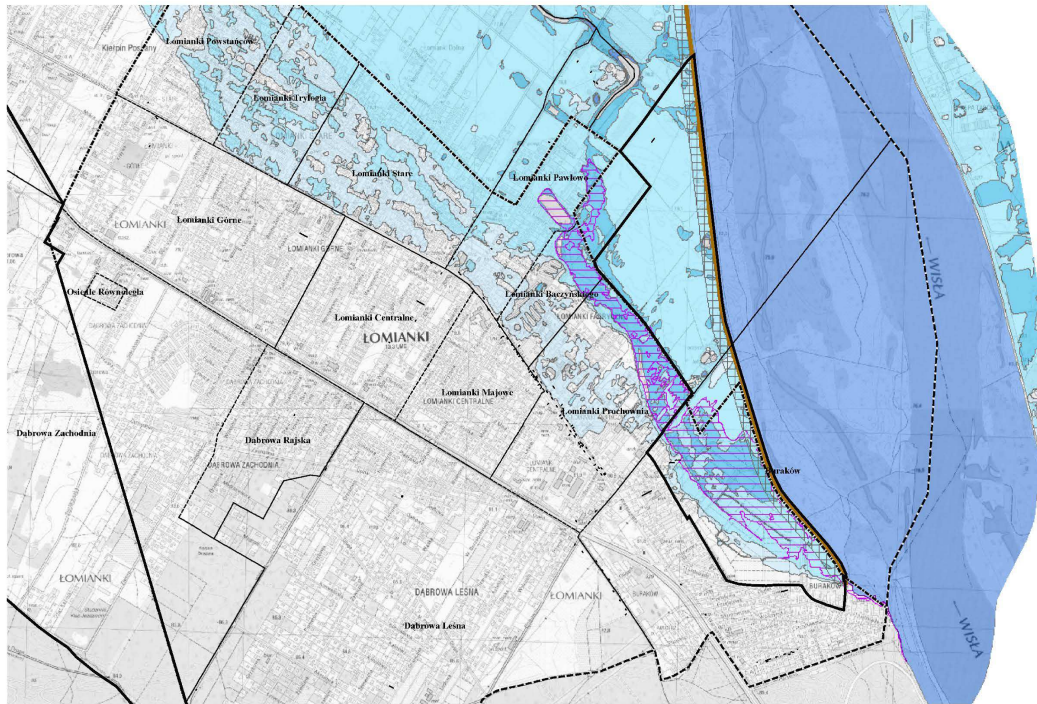
Fragment przedmiotowego terenu jest narażony na niebezpieczeństwo powodzi (raz na 500 lat). Na analizowanym terenie występują obszary narażone na zalanie w przypadku zniszczenia lub uszkodzenia wału przeciwpowodziowego zróżnicowane ze względu na głębokości wody w przypadku zalania. Wyróżniono tereny gdzie głębokość wody wynosi:

- a) nie więcej niż 0,5 m,
- b) od 0,5 do 2 m,
- c) od 2 m do 4 m,
- d) powyżej 4 m.

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

DO PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

OBSZARU WSCHODNIEJ CZĘŚCI SOŁECTWA ŁOMIANKI DOLNE ORAZ PÓŁNOCNEJ CZĘŚCI OSIEDLA BURAKÓW

źródło: Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Łomianki

Rys. 1. Zagrożenia podtopieniami i powodziowe

Przy wysokich stanach wód rzeki Wisły, w tym występowania wielkiej wysokiej wody na terenie Doliny Łomiankowskiej dochodzi do tzw. podtopień. Jest to wynik podnoszenia się poziomu wód gruntowych, który jest silnie związane ze stanem wód w Wiśle. Ponadto w bezpośrednim sąsiedztwie wału przeciwpowodziowego dochodzi w takich sytuacjach do lokalnego przesiąkania wody przez wał, co potęguje zagrożenie. Podtopienia – poza przesiąkaniem infiltracyjnym przez wał – są nieuniknione na omawianych terenach. Jest to wynik naturalnych warunków hydrogeologicznych. Podniesienie się poziomu wody gruntowej może być również skutkiem wystąpienia długotrwałych opadów i nawilgocenia gruntu lub zwiększonej filtracji wody gruntowej na terenach przyległych np. do okresowo piętrzących wodę wałów przeciwpowodziowych. Zjawisko to może przybrać charakter lokalny, związany z wystąpieniem długotrwałych opadów deszczu lub roztopów wiosennych i nie musi łączyć się z wystąpieniem widocznego pokrycia terenu wodą. Planowane uszczelnienie wału zabezpieczy okoliczne tereny przed przesiąkaniem wód przez wał, ale nie uchroni terenów w dolinie przed podnoszeniem się wód gruntowych w sytuacji wysokich stanów wód w rzece lub długotrwałych opadów czy roztopów.

W zakresie zagrożeń powodzią na terenie gminy wyznaczono strefy zróżnicowane ze względu na prawdopodobieństwo zalania (do którego może dojść wyłącznie w wyniku przerwania wału przeciwpowodziowego, lub przelania się wody przez wał), ale także ze względu na ewentualną głębokość zalewu. Cechą charakterystyczną dostępnych symulacji jest bowiem to, że pokazują one wyłącznie zasięg maksymalny przy najwyższym możliwym prognozowanym stanie wód. Tymczasem nie można wykluczyć sytuacji, gdy zalew (np. w wyniku przerwania wału) nastąpi przy stanie niższym od ekstremalnego.

Nie bez znaczenia dla oceny zagrożeń powodziowych jest także potencjalna głębokość zalewu. Inne zagrożenia niesie bowiem zalew płytki, np. o głębokości kilkudziesięciu centymetrów nad poziom terenu, inne głęboki – kilkumetrowy.

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

DO PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
OBSZARU WSCHODNIEJ CZĘŚCI SOŁECTWA ŁOMIANKI DOLNE ORAZ PÓŁNOCNEJ CZĘŚCI OSIEDLA BURAKÓW

Pod względem zagrożenia powodziowego przedmiotowy teren zaliczony został do strefy:

- zagrożeń niewielkich, ewentualnie bardzo płytkich zalewów – gdzie w przypadku przerwania wału przeciwpowodziowego Wisły w sytuacji ekstremalnie wysokiego stanu wód ewentualny zalew będzie bardzo płytki, a w przypadku zalewu przy stanach niższych od ekstremalnego prawdopodobieństwo zalewu jest znikome,
- zagrożeń znacznych, w tym głębokich zalewów – gdzie w przypadku przerwania wału przeciwpowodziowego Wisły w sytuacji ekstremalnie wysokiego stanu wód ewentualny zalew będzie głęboki (liczony w metrach nad poziom terenu), a w przypadku zalewu przy stanach niższych od ekstremalnego prawdopodobieństwo zalewu jest znaczne.

Wskazania do projektu mpzp:

- rezygnacja z kondygnacji podziemnych przy jednoczesnym głębokim posadowieniu budynku;
- ze względu na niską trwałość wobec oddziaływań powodziowych zaleca się rezygnację z budownictwa „lekkiego” (szkieletowego – drewnianego);
- zaleca się wznoszenie budynków o dwóch (wyjątkowo trzech) kondygnacjach nadziemnych, przy kondygnacji wyższej pełniącej dodatkową rolę miejsca do ewakuacji ludzi i mienia w sytuacjach zagrożenia, a tym samym wyklucza się budynki parterowe;
- zaleca się hydroizolację do poziomu parapetu okien pierwszej kondygnacji oraz hydroizolację stropu najniżej położonego;
- zaleca się wykonywanie budynków o tradycyjnej ciężkiej konstrukcji (beton zbrojony, cegły ceramiczne na zaprawie cementowej) o wysokim stopniu monolityczności, przy unikaniu prefabrykatów oraz wyłącznie przy zastosowaniu materiałów o wysokiej wodoodporności.

7.8. OBSZARY NATURALNYCH ZAGROŻEŃ GEOLOGICZNYCH

Osuwanie się mas ziemnych należy do zagrożeń geologicznych i stanowi element zjawiska ruchów masowych ziemi. Jest związane przede wszystkim z działaniem sił przyrody, takich jak gwałtowne opady deszczu, intensywne topnienie śniegu, podnoszenie się poziomu wód gruntowych oraz wezbrania rzek i potoków. Coraz częściej do ich powstawania przyczynia się działalność człowieka. Osuwanie ziemi powoduje także degradację gleb oraz rozległe zniszczenia terenów rolnych i leśnych. Na przedmiotowym terenie nie występują naturalne zagrożenia geologiczne, w tym obszary osuwania się mas ziemnych.

8. STAN ISTNIEJĄCY NA OBSZARACH PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE W MYŚL USTAWY Z DNIA 16 KWIEŚNIA 2004R. O OCHRONIE PRZYRODY OBJĘTYCH PLANEM

W myśl ustawy „o ochronie przyrody” formami ochrony przyrody są:

- parki narodowe - na omawianym terenie nie występują parki narodowe;
- rezerваты przyrody - na omawianym terenie nie występują rezerваты przyrody;
- parki krajobrazowe - na omawianym terenie nie występują parki krajobrazowe;
- **obszary chronionego krajobrazu - na omawianym terenie występuje obszar chronionego krajobrazu;**
- **obszary Natura 2000 - na omawianym terenie występują obszary Natura 2000,**
- pomniki przyrody - na omawianym terenie nie występują pomniki przyrody
- stanowiska dokumentacyjne - na omawianym terenie nie występują stanowiska dokumentacyjne;
- użytki ekologiczne - na omawianym terenie nie występują użytki ekologiczne;
- zespoły przyrodniczo-krajobrazowe - na omawianym terenie nie występują zespoły przyrodniczo-krajobrazowe;

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

DO PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
OBSZARU WSCHODNIEJ CZĘŚCI SOŁECTWA ŁOMIANKI DOLNE ORAZ PÓŁNOCNEJ CZĘŚCI OSIEDLA BURAKÓW

- ochrona gatunkowa roślin, zwierząt i grzybów – na omawianym terenie nie występują chronione gatunki, zwierząt, roślin, grzybów.

9. CHARAKTERYSTYKA USTALEŃ PROJEKTU MPZP

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru zachodniej części sołectwa Łomianki Dolne oraz północnej części osiedla Buraków przeznaczonych pod tereny oznaczone symbolem:

- MN – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej;
- U – tereny zabudowy usługowej;
- R – tereny rolnicze;
- ZD – tereny rodzinnych ogrodów działkowych;
- ZN – teren zieleni w chronionym krajobrazie;
- ZNw – tereny zieleni w chronionym krajobrazie z wodami powierzchniowymi;
- WP – teren wału przeciwpowodziowego;
- G – teren infrastruktury technicznej – gazownictwo;
- KO – teren infrastruktury technicznej i gospodarki komunalnej;
- KS – teren obsługi komunikacji;
- KDZ – teren drogi publicznej klasy zbiorczej;
- KDD – tereny dróg publicznych klasy dojazdowej;
- KDW – teren drogi wewnętrznej.

Głównym celem projektu planu jest wprowadzenie ładu przestrzennego oraz ochronę istniejących wartości przyrodniczych i krajobrazowych analizowanego obszaru. Uchwalenie planu w przyjętej formie pozwoli na zatrzymanie chaotycznie rozwijającej się zabudowy. Przyjęty sposób zagospodarowania ma na celu przede wszystkim poprawne funkcjonowanie przestrzeni.

Przedmiotem ustaleń projektu planu są: zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego, zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego, zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, wymagania wynikające z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych, tereny lub obiekty podlegające ochronie, ustalone na podstawie przepisów odrębnych, szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, szczegółowe zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości, zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i systemu parkowania, zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej i gospodarowania odpadami, ustalenia szczegółowe, wskaźniki kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu oraz gabaryty obiektów, stawki procentowe, na podstawie których ustala się opłatę, o której mowa w art.36 ust. 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustalenia końcowe.

10. POTENCJALNE ZMIANY W ŚRODOWISKU PRZY DOTYCHCZASOWYM UŻYTKOWANIU (WARIANT ZEROWY)

Z uwagi na konieczność dostosowania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego do kierunków rozwoju zawartych w Studium uwarunkowań i kierunkach zagospodarowania przestrzennego każda gmina posiada przedmiotowy dokument. Sporządzenie studium skutkuje tym, iż miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego muszą być zgodne z kierunkami rozwoju gminy zawartymi w studium. Niestety studium nie dotyczy innych możliwości lokalizowania zabudowy, która może powstać na podstawie wydanej decyzji o warunkach zabudowy, stąd wydane decyzje o warunkach zabudowy mogą być niezgodne ze studium uwarunkowań. Biorąc pod uwagę silną presję inwestycyjną na terenie gminy ważne jest to, aby gmina Łomianki posiadała miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego. Jak wyżej wspomniano zgodnie z zapisami ustawowymi brak planu zagospodarowania przestrzennego skutkować będzie dla terenów nieposiadających m.p.z.p., koniecznością zastosowania innych procedur - decyzje o warunkach zabudowy. Procedury te w bardzo ograniczonym zakresie

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

DO PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
OBSZARU WSCHODNIEJ CZĘŚCI SOŁECTWA ŁOMIANKI DOLNE ORAZ PÓŁNOCNEJ CZĘŚCI OSIEDLA BURAKÓW

uwzględniają problemy związane z kształtowaniem i ochroną środowiska przyrodniczego. Ponadto decyzje o warunkach zabudowy nie mają możliwości kompleksowego ujmowania problemów danego obszaru.

Brak planu zagospodarowania przestrzennego, może przyczynić się do wprowadzenia chaosu przestrzennego oraz nasilenia konfliktów pomiędzy potrzebami ochronnymi, a potrzebami rozwoju gospodarczego. Szczególnie niekorzystne dla omawianego obszaru wydaje się być zaniechanie działań w zakresie min. wprowadzenia ładu przestrzennego oraz systemów infrastruktury. Nie podejmowanie działań związanych z kompleksowym zagospodarowaniem terenu jak również nie dostosowywanie do obecnych wymogów jest złym rozwiązaniem dla zdrowia i bezpieczeństwa ludzi jak również dla środowiska.

Założenia projektu planu mają na celu m.in. poprawę stanu środowiska i pozytywny wpływ na zdrowie człowieka. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektu planu to:

- dysproporcja i chaos w przeznaczeniu terenów pod poszczególne funkcje,
- brak lub niewłaściwe, niezgodne z zasadami ochrony środowiska zagospodarowanie terenów,
- zubożenie różnorodności biologicznej poprzez nadmierną antropopresję na terenach, na których spodziewać możemy się występowania gatunków cennych, w tym chronionych,
- zubożenie pozostałych zasobów środowiska naturalnego,
- degradacja gleb dobrej jakości na skutek wprowadzania nowej niezorganizowanej zabudowy.

11. SKUTKI DLA ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO WYNIKAJĄCE Z PROJEKTOWANEGO PRZEZNACZENIA TERENU

Wśród inwestycji przewidywanych w projekcie planu, oddziaływać na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego będzie użytkowanie projektowanej zabudowy mieszkalnej jednorodzinnej, zabudowy usługowej i obsługi komunikacji oraz infrastruktury technicznej, w tym istniejącej oczyszczalni ścieków. W związku z powyższym można się spodziewać wprowadzania gazów lub pyłów do powietrza, wytwarzania odpadów, wprowadzania ścieków do wód lub do ziemi oraz zanieczyszczeń gleb, wykorzystywania zasobów środowiska, emitowania hałasu, zmniejszenia powierzchni biologicznie czynnej, zmian w środowisku roślinnym wyrażające się m.in. w zanikaniu roślinności naturalnej na rzecz gatunków synantropijnych (obcych) na nowych terenach zajmowanych pod zabudowę, powstawania dodatkowych miejsc wytwarzania ścieków i odpadów stałych, w rejonach nowych obiektów przeznaczonych na stały lub czasowy pobyt ludzi.

W związku z powyższym przedstawiono analizę i syntezę oddziaływania zabudowy mieszkalnej jednorodzinnej, usługowej, obsługi komunikacji oraz infrastruktury technicznej (oczyszczalni ścieków i gazowej) na środowisko przyrodnicze.

Pod pojęciem oddziaływanie:

- *stałe rozumie się oddziaływanie, które trwale wpływa na dany komponent środowiska - niemożliwe lub istotnie utrudnione jest odtworzenie danego komponentu do stanu sprzed realizacji planu;*
- *długoterminowe rozumie się oddziaływanie, które trwało będzie przez cały okres, w którym analizowany obszar będzie użytkowany - możliwe jest przywrócenie stanu poszczególnych komponentów środowiska do stanu sprzed realizacji planu;*
- *krótkoterminowe rozumie się oddziaływanie, które wynika z działań inwestycyjnych - przywrócenie stanu poszczególnych komponentów środowiska do stanu sprzed realizacji planu możliwe jest w okresie użytkowania terenu zgodnie z ustaleniami;*
- *chwilowe rozumie się oddziaływanie, które wynika z inwestycyjnych związanych z realizacją ustaleń planu - oddziaływanie ustanie z chwilą zakończenia działań.*

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

DO PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

OBSZARU WSCHODNIEJ CZĘŚCI SOŁECTWA ŁOMIANKI DOLNE ORAZ PÓŁNOCNEJ CZĘŚCI OSIEDLA BURAKÓW

Tab. 1. Oddziaływanie funkcji przyjętych w projekcie planu: MN – teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, U - tereny zabudowy usługowej, KO - teren infrastruktury technicznej i gospodarki komunalnej, G- teren infrastruktury technicznej - gazownictwo, KS - teren obsługi komunikacji

etap realizacji zabudowy		
lp	elementy środowiska	sposób oddziaływania
1	Fauna	W wyniku przeprowadzania prac budowlanych istnieje potencjalna możliwość odstraszenia zwierząt
2	Flora	Usunięcie warstwy zielonej wyłącznie pod fundamenty. Zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej. Podczas prac budowlanych może dojść do zagęszczenia głębszych warstw ziemi.
3	Gleba	Likwidacja wierzchniej warstwy pokrywy glebowej Potencjalna możliwość wycieku płynów (np. paliwa). Potencjalne zanieczyszczenie gleby substancjami ropopochodnymi jest szczególnie niebezpieczne dla gleb ubogich w materię organiczną. Największe oddziaływanie na gleby wiąże się ze złożeniem na hałdzie warstwy próchnicznej gleby. Skutkiem przemieszczenia warstwy próchnicznej jest: - zniszczenie poziomów glebowych, - zmiana warunków wodno-powietrznych gleby, - śmierć dużej części mało ruchliwych zwierząt. Zagęszczenie gleby przez znaczny ciężar hałd humusu, urządzeń i pojazdów. Zwiększenie zwięzłości gleby niszczy jej strukturę i teksturę, zmniejsza uwilgotnienie oraz utrudnia migrację tlenu. Zagęszczenie gleby pod wpływem ugniatania zależy w głównej mierze od jej wilgotności. Nadmierne zagęszczenie gleby zmniejsza jej wodną retencję, sprzyja powstawaniu zastoisk wodnych, zwiększa zagrożenie erozją na skutek wymywania części spławialnych do cieków wodnych, zmniejsza także pobór składników pokarmowych przez rośliny oraz masę systemu korzeniowego. Może nastąpić także zeskorupienie powierzchni i zahamowanie wymiany gazowej. Najbardziej podatne na zeskorupienie są gleby o dużej zawartości cząstek ilastych i małej zawartości próchnicy
4	Wody podziemne	Podczas pracy maszyn i pojazdów może dochodzić do wycieku płynów. Wrażliwość wód podziemnych na takie zanieczyszczenia zależy od głębokości występowania warstw wodonośnych, zdolności adsorpcyjnych pokrywy glebowej oraz ilości i rodzaju zanieczyszczeń. Najbardziej podatne na zanieczyszczenia są płytkie wody gruntowe towarzyszące glebom piaszczystym. Ewentualne obniżanie poziomu wód gruntowych.
5	Rzeźba terenu	Zniszczenie struktury wierzchniej warstwy pokrywy glebowej. Przekształcenie rzeźby terenu – niwelacja terenu.
6	Powietrze atmosferyczne	Wzrost zapylenia powietrza źródłem oddziaływania będą: - maszyny budowlane wykorzystywane przy budowie obiektów, - pojazdy transportujące materiały służące do budowy, Podczas budowy stan aerosanitarny powietrza pogarszają spaliny pracujących na budowie maszyn i pojazdów. Nie jest to jednak oddziaływanie znaczące, ponieważ trwa jedynie kilka-kilkanaście tygodni.
7	Hałas	Pogorszenie warunków akustycznych (wzrost hałasu w związku z pracą maszyn budowlanych)

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

DO PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

OBSZARU WSCHODNIEJ CZĘŚCI SOŁECTWA ŁOMIANKI DOLNE ORAZ PÓŁNOCNEJ CZĘŚCI OSIEDLA BURAKÓW

etap eksploatacji zabudowy		
lp	elementy środowiska	sposób oddziaływania
1	Fauna	W skutek wzmożonego ruchu komunikacyjnego niepokojone mogą być zwierzęta występujące w okolicy obiektu (głównie ptaki). Oddziaływanie nie będzie jednak znaczne
2	Flora	Zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej. Istniejąca szata roślinna tj. roślinność segetalną towarzyszącą uprawom polowym i roślinność zbiorowisk łąkowych ulegnie zniszczeniu. W jej miejsce zostanie wprowadzona nowa wartość w postaci kultywowanej zieleni urządzonej, przydomowej. Realizacja zabudowy nie spowoduje wylesień. Realizacja obiektu nie spowoduje znaczących zmian i strat w środowisku biotycznym.
3.	Krajobraz	Częściowe przekształcenie krajobrazu. Tereny dotychczas nie zainwestowane zostaną uzupełnione zabudową kubaturową oraz terenami komunikacyjnymi. Należy zauważyć, iż zmiana w krajobrazie tego rejonu została zapoczątkowana z chwilą realizacji pozostałej zabudowy mieszkaniowej
4	Powietrze atmosferyczne	Czystość powietrza nie powinna ulec znacznemu pogorszeniu pod warunkiem zastosowania bezpiecznych ekologicznie technologii
5	Hałas	Wzrost poziomu hałasu emitowanego w związku z działalnością usługową. W związku z realizacją inwestycji konieczna będzie budowa dróg uzupełniających istniejący układ komunikacyjny (drogi lokalne, dojazdowe i wewnętrzne). Oznacza to wzrost ruchu pojazdów i wzrost hałasu komunikacyjnego. Ruch kołowy przewidywany w związku z funkcjonowaniem nowej zabudowy nie powinien mieć znaczącego wpływu na lokalny klimat akustyczny. Wiązać się będzie jedynie z dojazdami do miejsc zamieszkania.
6	Zanieczyszczenia	Realizacja projektu planu wiązać się będzie z powstaniem pewnej ilości ścieków i odpadów komunalnych oraz związanych z działalnością usługową. Nie powinny one stanowić zagrożenia dla środowiska wodnego – wód podziemnych poprzez przenikanie zanieczyszczeń z powierzchni.

lp.	typ oddziaływań	etap budowy zabudowy	etap eksploatacji zabudowy
1.	Bezpośrednie	Wzrost poziomu hałasu związanego z pracami budowlanymi. Pylenie z powierzchni odkrytych, miejsc składowania materiałów sypkich. Zanieczyszczenie powietrza spalinami. Zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej. Odpady budowlane.	Generowanie ruchu pojazdów na terenach nowo zainwestowanych, Wzrost ilości odprowadzanych ścieków opadowych z powierzchni szczelnych. Wzrost ilości wytwarzanych odpadów. Rozszerzenie strefy oddziaływania hałasu komunikacyjnego oraz komunalno-bytowego. Wzrost emisji hałasu bytowego, tzw. „osiedlowego”.
2.	Pośrednie	Nie występują lub brak znaczących oddziaływań.	Generowanie ruchu pojazdów na terenach sąsiadujących z terenami nowo zainwestowanymi. Poprawienie jakości wód oraz gleb po wprowadzeniu szczelnego systemu odprowadzania ścieków.

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

DO PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

OBSZARU WSCHODNIEJ CZĘŚCI SOŁECTWA ŁOMIANKI DOLNE ORAZ PÓŁNOCNEJ CZĘŚCI OSIEDLA BURAKÓW

3.	Wtórne	Nie występują lub brak znaczących oddziaływań.	Nie występują lub brak znaczących oddziaływań.
4.	Skumulowane	Nie występują lub brak znaczących oddziaływań.	Nie występują lub brak znaczących oddziaływań.
5.	Krótkoterminowe	Hałas budowlany, Zanieczyszczenie powietrza(hipotetyczne) Odpady budowlane.	Nie występują lub brak znaczących oddziaływań w stosunku do stanu aktualnego zagospodarowania.
6.	Długoterminowe	Zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej, Zmniejszenie walorów krajobrazowych otoczenia.	Lokalne zmiany jakości krajobrazu, ograniczenie panoram widokowych. Zmiany fizykochemiczne gleb. Zmiany morfologii terenów związane z powstawaniem nowych zabudowań
7.	Stałe	Zmiany ukształtowania powierzchni terenu. Zmniejszenie walorów krajobrazowych otoczenia.	Lokalne, niewielkie zmiany mikroklimatyczne związane z powstawaniem nowych zabudowań. Zmiany morfologii terenów związane z powstawaniem nowych zabudowań. Zwiększenie wielkości terenów utwardzonych.
8.	Chwilowe	Powstawanie odpadów budowlanych oraz gruntów z wykopów.	Zwiększenie natężenia ruchu komunikacyjnego.
9	Pozytywne	Nie występują lub brak znaczących oddziaływań	Poprawienie jakości wód oraz gleb po wprowadzeniu szczelnego systemu odprowadzania ścieków.
	Negatywne	Zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej, Hałas budowlany, Zanieczyszczenie powietrza, Odpady budowlane. Pylenie z powierzchni odkrytych, miejsc składowania materiałów sypkich.	Wzrost ilości wytwarzanych odpadów. Rozszerzenie strefy oddziaływania hałasu komunikacyjnego oraz komunalno-bytowego. Wzrost emisji hałasu tzw. „osiedlowego” Lokalne zmiany jakości krajobrazu, ograniczenie panoram widokowych. Zwiększenie wielkości terenów utwardzonych.

12. PROGNOZOWANE SKUTKI WPLYWU REALIZACJI PROJEKTU PLANU NA POSZCZEGÓLNE KOMPONENTY ŚRODOWISKA**12.1. RÓŻNORODNOŚĆ BIOLOGICZNA**

Zgodnie z Konwencją o różnorodności biologicznej z Rio de Janeiro - różnorodność biologiczna to zróżnicowanie wszystkich żywych organizmów występujących ziemskich ekosystemach oraz w zespołach ekologicznych, których są częścią. Dotyczy ona różnorodności w obrębie gatunku (różnorodność genetyczna), pomiędzy gatunkami oraz różnorodności ekosystemów. Dla wzbogacania różnorodności biologicznej duże znaczenie ma zróżnicowanie siedlisk i oddziaływanie człowieka, w szczególności ochrona siedlisk słabo lub wcale nie przekształconych. Kluczowe znaczenie dla zachowania różnorodności biologicznej mają także zachowane zadrzewienia śródpolne, oczka wodne.

Pozostawienie w północno-zachodniej części analizowanego terenu w dotychczasowej funkcji, tj. użytkowania rolnego bezsprzecznie przyczyni się do ochrony istniejących bioróżnorodności Odpowiednie zabiegi rolnicze, w tym np. koszenie łąk w ściśle określonych terminach bezpośrednio i pośrednio pozytywnie wpłynie na stan awifauny i jej rozmieszczenie. W związku z powyższym prognozuje się, że nastąpi wzmocnienie istniejącej struktury przyrodniczej tej części terenu.

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

DO PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
OBSZARU WSCHODNIEJ CZĘŚCI SOŁECTWA ŁOMIANKI DOLNE ORAZ PÓŁNOCNEJ CZĘŚCI OSIEDLA BURAKÓW

Znaczną część analizowanego obszaru przeznaczono w projekcie planu pod tereny istniejących ogródków działkowych oraz zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. Wprowadzenie zabudowy będzie się wiązać ze zmianą aktualnego sposobu zagospodarowania oraz fragmentaryzacją tej części obszaru. Proces inwestycyjny na analizowanym terenie nie powinien spowodować utraty zbiorowisk czy gatunków cennych pod względem przyrodniczym. Uszczuplona zostanie powierzchnia biologicznie czynna oraz wprowadzona roślinność synantropijna, kształtowana przez człowieka. Na terenie przeznaczonym w projekcie planu pod zabudowę kubaturową ważnymi zapisami są wskaźniki intensywności zabudowy oraz minimalne procenty powierzchni biologicznie czynnych, które zapewnią pozostawienie niezabudowanych powierzchni o nienaruszonej powierzchni terenu. Zapisy projektu planu dotyczące wprowadzenia udziału powierzchni biologicznie czynnej w stosunku do powierzchni danego terenu elementarnej wynosi od 50% do 70%, na terenie przeznaczonym pod zabudowę mieszkaniową jednorodziną, 30%-70% na terenie przeznaczonym pod zabudowę usługową, 80% na terenie przeznaczonym pod ogródki działkowe, 70% na terenie przeznaczonym pod zieleń w chronionym krajobrazie, 90% na terenie przeznaczonym pod zieleń w chronionym krajobrazie z wodami powierzchniowymi, 80% na terenie przeznaczonym pod wał przeciwpowodziowy, 20% na terenie przeznaczonym pod oczyszczalnię ścieków, teren infrastruktury, 20% na terenie infrastruktury technicznej i gospodarki komunalnej, 10% na terenie przeznaczonym pod infrastrukturę techniczną – gazownictwo (stacja redukcyjna Łomianki), 30% na terenie przeznaczonym na obsługę komunikacji (zajezdnia autobusowa), natomiast na terenach rolnych zakazuje się lokalizacji zabudowy. Z powyższego wynika, iż tereny przeznaczone na zabudowę kubaturową będą realizowane na działkach o stosunkowo wysokim udziale powierzchni biologicznie czynnej. Ustalone w projekcie planu wskaźniki dotyczące nowej zabudowy mają na celu zminimalizowanie presji antropogenicznej na danym obszarze.

12.2. LUDZIE

Zgodnie z wynikami badań Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Warszawie przeprowadzonymi w 2010r. jakość powietrza na analizowanym obszarze można określić jako dobrą. Pozytywnym aspektem w samooczyszczaniu powietrza jest położenie w tzw. korytarzu przewietrzającym oraz bliskość lasu Puszczy Kampinoskiej. Istotnym zagrożeniem dla życia i zdrowia ludzi jest niewątpliwie położenie części powierzchni analizowanego terenu w strefie potencjalnego zagrożenia powodziowego. W niniejszym opracowaniu uwzględniono obszary narażone na zalanie w przypadku zniszczenia lub uszkodzenia wału przeciwpowodziowego (zróżnicowane ze względu na głębokości wody w przypadku zalania na: nie więcej niż 0,5 m, od 0,5 do 2 m, od 2 m do 4 m, powyżej 4 m). W celu zminimalizowania skutków powodzi w projekcie planu przyjęto odpowiednie ustalenia polegające na wprowadzeniu wysokiego udziału procentowego powierzchni biologicznie czynnej, maksymalnej powierzchni zabudowy, minimalnej i maksymalnej intensywności zabudowy.

Przewidziane w projekcie planu elementy zagospodarowania wprowadzają ład przestrzenny i przyczyniają się do poprawy funkcjonowania terenu objętego granicami planu. Będzie to miało pozytywne znaczenie dla mieszkańców. Przyjęty w projekcie planu sposób zagospodarowania jest również działaniem w kierunku zaspokojenia potrzeb mieszkańców w zakresie mieszkaniowych oraz rekreacyjnych (adaptacja istniejących ogródków działkowych). Mniejsze zagrożenie wystąpi także w przypadku zamiany istniejących nośników energii cieplnej (węgiel) na paliwo znacznie mniej obciążające atmosferę (gaz, olej opałowy) oraz rozwoju systemu gromadzenia odpadów w tym selektywnej zbiórki odpadów komunalnych „u źródła”.

Ponadto w projekcie planu wprowadza się ważne zapisy ze względu na położenie obszaru planu w całości w otulinie Kampinoskiego Parku Narodowego. W związku z tym zakazuje się lokalizacji: przedsięwzięć zawsze negatywnie oddziaływujących na środowisko oraz przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, w przypadku gdy wykonana ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wykazała znaczące negatywne oddziaływanie na środowisko lub znaczące negatywne oddziaływanie na cele ochrony obszaru Natura 2000. Powyższe zakazy nie dotyczą realizacji inwestycji celu publicznego.

Reasumując prognozuje się, iż przewidywane skutki ustaleń projektu planu nie powinny wpłynąć negatywnie na zdrowie ludzi.

12.3. POWIERZCHNIA ZIEMI I GLEBY

W wyniku przeznaczenia części analizowanego obszaru na cele zabudowy mieszkalnej jednorodzinnej część terenów gruntów rolnych będzie bezpowrotnie przekształcona. Powierzchnia ziemi oraz jakość występujących gleb na terenach otwartych przeznaczonych w projekcie planu na cele terenów rolnych powinna zostać zachowana. Na tych terenach nie przewiduje się zmian antropogenicznych.

Należy wyjaśnić, iż wszelkie przekształcenia prowadzące do wprowadzenia nowego zainwestowania w postaci nowych budowli, wiążą się ze zmianą profilu glebowego. Nawet realizacja tak potrzebnej sieci kanalizacji sanitarnej powoduje zmiany powierzchni ziemi. Realizacja systemu gospodarki wodno-ściekowej, gospodarki cieplnej oraz gospodarki odpadami stałymi, przyczyni się do ograniczenia emisji substancji i materii stałej do gleby. Prognozuje się, iż największe przekształcenia powierzchniowej warstwy ziemi związane będą z wykopami pod fundamenty nowej zabudowy. Są to przekształcenia nieodzwonne, bezpośrednio związane z wprowadzeniem zmian. Wykopy związane z fundamentowaniem powodują powstawanie mas ziemnych, które należy w odpowiedni sposób zagospodarować. Realizacja funkcji dopuszczającej zabudowę kubaturową na danym terenie spowoduje zniszczenie warstwy glebowej i zastąpienie jej gruntem antropogenicznym. Przekształcenia powierzchni ziemi i gleby będą dotyczyły przede wszystkim zmiany struktury gleby, poprzez jej zagęszczenie, zmniejszenie uwilgotnienia oraz utrudnienia migracji tlenu.

Należy zaznaczyć, iż w wyniku budowy, modernizacji infrastruktury technicznej należy się spodziewać poprawy jakości gleb oraz wód powierzchniowych i podziemnych w perspektywie długoterminowej. Prawdłowo wykonany system kanalizacji uchroni gleby, wody powierzchniowe i podziemne przed ewentualnym skażeniem. W przypadku realizacji infrastruktury technicznej i komunikacyjnej o znaczeniu lokalnym nie przewiduje się znaczącego negatywnego oddziaływania na powierzchnię ziemi i gleby.

Nie przewiduje się zmiany rzeźby omawianego terenu.

12.4. WODY PODZIEMNE I POWIERZCHNIOWE

Pozostawienie północno-zachodniej części terenu w dotychczasowym użytkowaniu będzie miało niewątpliwie pozytywny wpływ na jakość wód powierzchniowych i podziemnych. Z kolei wprowadzenie zabudowy na terenach dotąd niezabudowanych będzie się wiązało ze zmniejszeniem powierzchni biologicznie czynnej na terenach dotychczas niezabudowanych oraz z następstwami wynikającymi z tego faktu. Nastąpią zmiany w odpływie wód opadowych i ich retencjonowaniu. Ponadto zwiększy się zapotrzebowanie na wodę zdatną do picia oraz ilość odprowadzanych nieczystości ciekłych w postaci ścieków bytowych i wód opadowych. Ważnym jest, aby zapewnić równoległy rozwój infrastruktury technicznej. Rozwiązanie to przyczyni się niewątpliwie do zmniejszenia ilości powstałych zbiorników bezodpływowych na nieczystości ciekłe. Jakość wód zgodnie z zapisami projektu planu powinna ulec w rezultacie poprawie, przede wszystkim ze względu na przyłączenie projektowanej oraz istniejącej zabudowy do sieci kanalizacji sanitarnej po jej zrealizowaniu. Prawdłowo funkcjonujący system kanalizacji pozwoli na uniknięcie przedostania się zanieczyszczeń do wód powierzchniowych i podziemnych. Cały obszar opracowania planu będzie podporządkowany najlepszemu rozwiązaniu w dziedzinie gospodarki ściekowej z punktu widzenia ochrony środowiska tj. kanalizacji sanitarnej z odprowadzeniem ścieków do oczyszczalni ścieków.

Ze względu na położenie obszaru planu w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 222, w celu ochrony gleb, wód powierzchniowych i podziemnych przed zanieczyszczeniem nakazuje się:

- utwardzanie lub uszczelnienie powierzchni zagrożonych zanieczyszczeniem, w tym zagrożonych zanieczyszczeniem substancjami szczególnie szkodliwymi dla środowiska wodnego, w taki sposób aby uniemożliwić przedostawanie się tych zanieczyszczeń do wód i do ziemi,

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

DO PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
OBSZARU WSCHODNIEJ CZĘŚCI SOŁECTWA ŁOMIANKI DOLNE ORAZ PÓŁNOCNEJ CZĘŚCI OSIEDLA BURAKÓW

- przed wprowadzeniem ścieków opadowych i roztopowych do ziemi lub do wód, oczyszczenie tych ścieków do parametrów wymaganych przepisami odrębnymi,

12.5. ZANIECZYSZCZENIE POWIETRZA ATMOSFERYCZNEGO

Na terenach przeznaczonych pod zabudowę projekt planu nakazuje ogrzewanie budynków ze źródeł energii cieplnej wykorzystujących paliwa dopuszczone do stosowania obowiązującymi przepisami odrębnymi, do ogrzewania budynków oraz w prowadzonej działalności gospodarczej, stosowanie urządzeń, rozwiązań technicznych i technologii zapewniających zachowanie dopuszczalnych przepisami poziomów emisji zanieczyszczeń do atmosfery. Rozwiązania te przełożą się na ograniczenie zanieczyszczeń powstających głównie w wyniku spalania paliw konwencjonalnych metodą tradycyjną.

Swój udział we wpływie na jakość powietrza może mieć emisja ze środków transportu poruszających się drogami. Zagrożenia płynące ze źródeł emisji liniowej będzie wpływać negatywnie na środowisko przyrodnicze, aczkolwiek nie stanowi większego zagrożenia. Natężenie ruchu samochodowego powoduje emisje zanieczyszczeń (głównie tlenków azotu i węglowodorów) oraz pogarsza klimat akustyczny. Zanieczyszczenia komunikacyjne należą do czynników najbardziej obciążających powietrze atmosferyczne. Szczególnie uciążliwe są zanieczyszczenia gazowe z emisją gazów cieplarnianych (CO₂, CO, NO_x, SO_x i inne) powstające w trakcie spalania paliw oraz pyły unoszące się w wyniku ruchu pojazdów.

12.6. KLIMAT

Zmiany w lokalnych stosunkach klimatycznych nie będą odbiegały od już istniejących i ograniczone będą do sfery mikroklimatów. Zmiany dotyczą minimalnych i maksymalnych temperatur powietrza, wilgotności powietrza, prędkości wiatru. Nie wpływają one znacząco na warunki klimatu lokalnego terenów objętych granicami opracowania. Prognozuje się zmianę pokrycia powierzchni ziemi. W wyniku realizacji funkcji przyjętych w projekcie planu nie przewiduje się istotnych zmian klimatu.

12.7. ODPADY

W okresie funkcjonowania nowej zabudowy nastąpi przyrost ilości odpadów proporcjonalny do wzrostu liczby ludzi przebywających na analizowanym obszarze. Głównie powstawać będą odpady socjalno-bytowe - odpady komunalne o kodzie 20 03 01. Nie dopuszcza się utylizacji i składowania odpadów na terenie działki własnej.

Na etapie realizacji ustaleń projektu planu powstaną odpady budowlane zakwalifikowane zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 27 września 2001r. w sprawie katalogu odpadów (Dz. U. Nr 112, poz. 1206) do grupy 17: odpady z budowy, remontów i demontażu obiektów budowlanych oraz infrastruktury drogowej. Potencjalne zagrożenia fazy realizacji:

- potencjalne zaśmiecanie okolicznych terenów.

12.8. ZASOBY NATURALNE

Na przedmiotowym terenie nie występują zasoby naturalne w postaci złoża kopalin, stąd realizacja projektu planu nie wpływa na dany element środowiska przyrodniczego.

12.9. ZABYTKI

Na przedmiotowym terenie nie występują zabytki, stąd realizacja projektu planu nie wpływa na dany element środowiska przyrodniczego.

12.10. DOBRA MATERIALNE

Zaproponowane funkcje w projekcie planu będą przyczyniały się do poprawy sytuacji w odniesieniu do dóbr materialnych poprzez wzrost funkcjonalności i użyteczności. Należy przypuszczać, iż ożywienie społeczno-gospodarcze w obrębie zabudowy przyczyni się do poprawy wizerunku obszaru objętego opracowaniem poprzez wprowadzenie nowej zabudowy zgodnej z parametrami wyznaczonymi w projekcie planu.

Wpływ na dobra materialne ma niewątpliwie położenie analizowanego terenu na obszarach narażonych na niebezpieczeństwo powodzi, tj. obszarach narażonych na zalanie w przypadku zniszczenia lub uszkodzenia wału przeciwpowodziowego (zróżnicowane ze względu na głębokości wody w przypadku zalania na: nie więcej niż 0,5 m, od 0,5 do 2 m, od 2 m do 4 m, powyżej 4 m). Wobec powyższego w przypadku zalania danej nieruchomości zabudowania i inne dobra materialne mogą ulec częściowemu zniszczeniu, bądź też ograniczone w użytkowaniu.

13. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO

Na podstawie zapisów w projekcie planu można stwierdzić, iż działania przewidujące kierunki rozwoju nie wskazują na możliwość jakiegokolwiek oddziaływania transgranicznego mogącego objąć większy obszar niż określony granicą opracowania. Wykluczone jest jakiegokolwiek oddziaływanie poza granice Rzeczypospolitej Polskiej. Wszystkie prowadzone działania ze względu na swój charakter będą dotyczyły jedynie obszaru objętego planem, a oddziaływanie poszczególnych elementów będzie miało przede wszystkim charakter lokalny i krótkoterminowy.

14. WPŁYW REALIZACJI PROJEKTU PLANU NA OBSZARY CHRONIONE, W TYM OBJĘTE SIECIĄ NATURA 2000

Obowiązuje zachowanie wartości środowiska przyrodniczego na zasadach określonych przez ustawę o ochronie przyrody wraz z właściwymi aktami wykonawczymi do w/w ustawy. Ponadto ustala się prowadzenie uporządkowanej gospodarki funkcjonalno-przestrzennej z uwzględnieniem układu komunikacyjnego i infrastruktury technicznej, poprawę jakości wód powierzchniowych, poprawę klimatu akustycznego.

obszar Natura 2000

Na obszarach Natura 2000 zabrania się podejmowania działań mogących, osobno lub w połączeniu z innymi działaniami, znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszaru Natura 2000, w tym w szczególności mogących: pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych lub siedlisk gatunków roślin i zwierząt, dla których ochrony wyznaczono obszar Natura 2000, wpłynąć negatywnie na gatunki, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000, pogorszyć integralność obszaru Natura 2000 lub jego powiązania z innymi obszarami.

W projekcie planu zostały określone szczegółowo m.in. ustalenia dotyczące ochrony wód powierzchniowych, podziemnych, ochrony powietrza, ochrony przed hałasem, modernizacji i budowy infrastruktury technicznej zwłaszcza w zakresie odprowadzania nieczystości ciekłych w postaci ścieków, wód opadowych i roztopowych oraz usuwania odpadów stałych. Ponadto w projekcie planu na terenach przylegających do międzywala w części wyznaczono tereny zieleni naturalnej oznaczone na rysunku symbolem ZNw, na których wprowadzono całkowity zakaz zabudowy. Rozwiązanie to korzystnie wpłynie na zachowanie ciągłości istniejącego ponadlokalnego korytarza ekologicznego, siedliska przyrodnicze oraz wszelkie powiązania przyrodnicze obszarów Natura 2000. Reasumując stwierdza się, że na obszarach natura 2000 w granicach projektu planu zostanie zachowany dotychczasowy sposób zagospodarowania jako teren wału przeciwpowodziowego wraz ze strefą ochronną. Prognozuje się, że ustalenia projektu planu nie będą stanowić źródła znaczącego niekorzystnego oddziaływania na obszary Natura 2000, ich integralność i powiązania z terenami cennymi przyrodniczo oraz ochronę gatunkową występujących na tym obszarze gatunków siedlisk, roślin i zwierząt. Zachowana zostanie integralność obszaru Natura 2000 oraz główne jego powiązania z cennym przyrodniczo otoczeniem, wykraczającym poza obszar gminy.

obszar chronionego krajobrazu

Obszary chronionego krajobrazu, jako formę ochrony przyrody ustanawia się na terenach o wysokich walorach przyrodniczych, krajobrazowych i kulturowych, tam gdzie procesy antropogeniczne nie zniszczyły tych wartości. Ochroną obejmuje się całe geokompleksy (geosystemy), stosując zasadę powiązania tych obszarów w system przestrzennie ciągły, powiązany wzajemnie. Powiązania te łącząc ze sobą poszczególne typy ekosystemów mają za zadanie zachować więzi przyrodnicze, które z kolei są podstawą przemieszczania się gatunków. Zapisy projektu planu nie są w sprzeczności z ustaleniami rozporządzenia nr 3 Wojewody Mazowieckiego z dnia 13 lutego 2007r. w sprawie **Warszawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu**. W związku z powyższym prognozuje się brak negatywnego oddziaływania na przedmiot ochrony.

powiązania sieci obszarów i obiektów chronionych, ciągłość korytarza ekologicznego

Na omawianym obszarze ciągłość korytarza jest w pewnym stopniu zakłócona. Miejscami korytarz poprzecinany jest istniejącą zabudową. Mimo iż na samym obszarze stopień zainwestowania jest niewielki, to jednak sąsiedztwo miasta Łomianki sprawia, iż teren ten jest w zachodnio-południowej części dość mocno eksploatowany. Istniejąca w południowo-wschodniej części zabudowa utrudnia łączność ekologiczną i stanowi barierę migracyjną dla istniejącej fauny pomiędzy lokalnym korytarzem a ponadregionalnym korytarzem rzeki Wisły. Dodatkowo nasadzenia zieleni działkowej, w południowej części omawianego terenu przerywają ciągłość pomiędzy naturalną roślinnością.

15. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZENIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO

Przez kompensację przyrodniczą rozumie się: zespół działań obejmujących w szczególności roboty budowlane, lub ziemne, rekultywację gleby, zalesienie, zadrzewienia lub tworzenie skupień roślinności prowadzących do przywrócenia równowagi przyrodniczej na danym terenie, wyrównanie szkód dokonanych w środowisku przez realizację przedsięwzięcia i zachowanie walorów krajobrazowych. Projekt planu określa działania, które zakładają zapobieganie, ograniczenie lub nie dopuszczenie do ujemnego oddziaływania na środowisko – zapisy dotyczące gospodarki wodno-ściekowej, gospodarki odpadami, gospodarki cieplnej. Należy założyć, że zabezpieczeniem realizacji wszystkich ww. celów, zgodnie z zasadą poszanowania potrzeb środowiska przyrodniczego jest zrównoważony rozwój. Oceniając wskazane założenia projektu planu pod kątem zabezpieczenia środowiska i zdrowia ludzi oraz prawidłowego gospodarowania zasobami przyrody należy stwierdzić, że wskazane sposoby zapobiegania i zmniejszania negatywnego oddziaływania na środowisko poszczególnych przedsięwzięć inwestycyjnych są wystarczające.

16. PROPOZYCJE ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH W STOSUNKU DO PRZEWIDYWANYCH W PROJEKCIE PLANU WRAZ Z UZASADNIENIEM ICH WYBORU

Przyjęte rozwiązania w planie pozwalają na stwierdzenie, że w zakresie polityki przestrzennej i kierunków rozwoju, zostaną zachowane zasady ochrony obszarów aktywnych biologicznie i zabezpieczenia ciągłości struktur przyrodniczych. W niniejszym dokumencie nie przewidziano dodatkowej analizy alternatywnych rozwiązań minimalizujących lub eliminujących zagrożenia środowiska przyrodniczego. Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko sporządzana była równoległe z opracowywanym projektem planu. Zespoły autorskie przygotowujące oba te dokumenty ściśle ze sobą współpracowały przy wyborze konkretnych rozwiązań projektowych i koncepcji urbanistycznych. Zastosowanie takiej metody dla opracowania pozwoliło na przyjęcie rozwiązań przestrzennych, które w dużym stopniu pozwoliły na uniknięcie znaczących kolizji i konfliktów przestrzennych, doprowadzając do wyboru najbardziej pożądanego i optymalnego kierunku działań. Z tych względów przygotowanie oddzielnej propozycji planistycznych rozwiązań alternatywnych uznano za zbędne i nie wnoszące nic nowego do projektu

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

DO PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
OBSZARU WSCHODNIEJ CZĘŚCI SOŁECTWA ŁOMIANKI DOLNE ORAZ PÓŁNOCNEJ CZĘŚCI OSIEDLA BURAKÓW

planu. Eksploatacja wszelkich inwestycji, zarówno nowo wprowadzanych, jak i modernizowanych, jest ściśle związana z wdrażaniem nowoczesnych z punktu widzenia współczesnej wiedzy oraz bezpiecznych dla środowiska i zdrowia ludzi rozwiązań technologicznych. Przy sporządzaniu prognozy wykorzystano również inne dostępne publikacje, dokumenty i raporty dotyczące gminy Łomianki opracowane przez inne instytucje, a dotyczące środowiska i zmian w nim zachodzących. Dostępne opracowania pozwoliły na sprawdzenie, w jaki sposób proponowane w projekcie planu rozwiązania przestrzenne dostosowane są do uwarunkowań przyrodniczych terenu.

Poniższe wnioski mają charakter ogólny: Prognoza nie jest dokumentem rozstrzygającym o słuszności realizacji zamierzeń inwestycyjnych przewidzianych w projekcie planu, a jedynie przedstawia prawdopodobne skutki, jakie niesie za sobą realizacja projektu planu na poszczególne elementy środowiska w ich wzajemnym powiązaniu, ekosystemy, krajobraz, a także na ludzi, dobra materialne i dobra kultury. Wypełnienie wszystkich obowiązków podanych w projekcie planu oraz późniejsze ich przestrzeganie pozwoli na zminimalizowanie zagrożeń związanych z nowym zainwestowaniem.

17. STRESZCZENIE

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko dotyczy projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru zachodniej części sołectwa Łomianki Dolne oraz północnej części osiedla Buraków. Celem prognozy jest określenie skutków wpływu realizacji projektu planu na środowisko, a także przedstawienie rozwiązań eliminujących negatywne skutki tych ustaleń na poszczególne elementy środowiska. Niniejsza prognoza została opracowana na podstawie art. 51 ust. 2 ustawy „o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko”.

Projekt planu dotyczy terenu przeznaczanego pod tereny oznaczone symbolem: MN – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, U – tereny zabudowy usługowej, R – tereny rolnicze, ZD – tereny rodzinnych ogrodów działkowych; ZN – teren zieleni w chronionym krajobrazie, ZNw – tereny zieleni w chronionym krajobrazie z wodami powierzchniowymi, WP – teren wału przeciwpowodziowego, G – teren infrastruktury technicznej – gazownictwo, KO – teren infrastruktury technicznej i gospodarki komunalnej, KS – teren obsługi komunikacji, KDZ – teren drogi publicznej klasy zbiorczej, KDD – tereny dróg publicznych klasy dojazdowej, KDW – teren drogi wewnętrznej.

Głównym celem projektu planu jest wprowadzenie ładu przestrzennego oraz ochronę istniejących wartości przyrodniczych i krajobrazowych analizowanego obszaru. Uchwalenie planu w przyjętej formie pozwoli na zatrzymanie chaotycznie rozwijającej się zabudowy oraz właściwą ochronę bioróżnorodności. Dostosowanie funkcji, struktury oraz intensywności zagospodarowania do uwarunkowań środowiska przyrodniczego przyczyni się do zrównoważonego rozwoju. Przyjęty sposób zagospodarowania ma na celu przede wszystkim poprawne funkcjonowanie przestrzeni przy uwzględnieniu obecnej presji inwestycyjnej i potrzeb w zakresie obsługi komunikacyjnej.

Oceniając ustalenia dla nowych przeznaczeń terenów pod kątem zabezpieczenia środowiska i zdrowia ludzi oraz prawidłowego gospodarowania zasobami przyrody należy stwierdzić, że wskazane sposoby zapobiegania i zmniejszania negatywnego oddziaływania na środowisko poszczególnych przedsięwzięć inwestycyjnych są wystarczające. Na podstawie zapisów w projekcie planu można stwierdzić, iż działania przewidujące kierunki rozwoju nie wskazują na możliwość jakiegokolwiek oddziaływania transgranicznego mogącego objąć większy obszar niż określony granicą opracowania. Wszystkie prowadzone działania ze względu na swój charakter będą dotyczyły jedynie obszaru objętego planem, a oddziaływanie poszczególnych elementów będzie miało przede wszystkim charakter lokalny. Projekt planu określa szereg celów operacyjnych, które zakładają zapobieganie, ograniczenie lub nie dopuszczenie do ujemnego oddziaływania na środowisko. Przyjęte rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczenie negatywnych oddziaływań na środowisko służą ograniczeniu negatywnych oddziaływań na środowisko poszczególnych sposobów zagospodarowania i zainwestowania terenów przewidzianych planem i pozwalają na

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

DO PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
OBSZARU WSCHODNIEJ CZĘŚCI SOŁECTWA ŁOMIANKI DOLNE ORAZ PÓŁNOCNEJ CZĘŚCI OSIEDLA BURAKÓW

stwierdzenie, że w zakresie polityki przestrzennej i kierunków rozwoju, zachowują zasady ochrony obszarów aktywnych biologicznie i zabezpieczenia ciągłości struktur przyrodniczych.

Prognoza nie jest dokumentem rozstrzygającym o słuszności realizacji zamierzeń inwestycyjnych przewidzianych nowymi ustaleniami projektu planu, a jedynie przedstawia prawdopodobne skutki, jakie niesie za sobą realizacja ustaleń projektu planu na poszczególne elementy środowiska w ich wzajemnym powiązaniu, ekosystemy, krajobraz, a także na ludzi, dobra materialne i dobra kultury. Wypełnienie wszystkich obowiązków podanych w projekcie planu oraz późniejsze ich przestrzeganie pozwoli na zminimalizowanie zagrożeń zarówno w obrębie terenów będących przedmiotem planu, jak i na terenach sąsiednich.

Reasumując należy stwierdzić, że niniejsza prognoza opisuje oddziaływanie funkcji przyjętych w projekcie planu na etapie realizacji i eksploatacji oraz przedstawia szczegółową analizę i ocenę przewidywanych (niekiedy hipotetycznych) oddziaływań w poszczególnych aspektach.

18. ZAŁĄCZNIKI GRAFICZNE

Załącznik nr 1

- Prognoza oddziaływania na środowisko do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru zachodniej części sołectwa Łomianki Dolne oraz północnej części osiedla Buraków